

ความตกลงเพื่อการปฏิบัติตาม
ระหว่าง
รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลญี่ปุ่น
ตามข้อ 12 ของความตกลงระหว่างราชอาณาจักรไทยและญี่ปุ่น
สำหรับความเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจ

สารบัญ

อารัมภบท		4
บทที่ 1	พิธีการศุลกากร	
ข้อ 1	ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันในเรื่องศุลกากร	5
ข้อ 2	เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	5
ข้อ 3	การจัดการความเสี่ยง	5
ข้อ 4	การบังคับใช้เพื่อต่อต้านการลักลอบค้าที่ผิดกฎหมาย.....	5
ข้อ 5	สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา	6
ข้อ 6	การแลกเปลี่ยนข้อมูล	6
ข้อ 7	คณะอนุกรรมการว่าด้วยพิธีการศุลกากร	6
บทที่ 2	การค้าไร้กระดาษ	
ข้อ 8	คณะอนุกรรมการว่าด้วยการค้าไร้กระดาษ	8
บทที่ 3	การจัดซื้อจัดจ้างโดยรัฐ	
ข้อ 9	คณะอนุกรรมการว่าด้วยการจัดซื้อจัดจ้างโดยรัฐ	9
บทที่ 4	การแข่งขันทางการค้า	
ข้อ 10	วัตถุประสงค์	10
ข้อ 11	คำนิยาม	10
ข้อ 12	การแจ้ง	10
ข้อ 13	การแลกเปลี่ยนข้อมูลและการประสานงาน	11
ข้อ 14	ความโปร่งใส	11
ข้อ 15	ความร่วมมือทางวิชาการ	11
ข้อ 16	การปรึกษาหารือ	12
ข้อ 17	การทบทวน	12
ข้อ 18	การประติบัติต่อข้อมูลลับ	12

ข้อ 19	การใช้ข้อมูลในกระบวนการพิจารณาทางอาญา	13
ข้อ 20	การติดต่อสื่อสาร	13
บทที่ 5	ความร่วมมือในด้านเกษตรกรรม ป่าไม้ และประมง	
ข้อ 21	หลักการทั่วไป.....	14
ข้อ 22	สาขาและรูปแบบของความร่วมมือ	14
ข้อ 23	จุดติดต่อ.....	16
ข้อ 24	การยืนยันอีกครั้งถึงสิทธิและพันธกรณี.....	16
ข้อ 25	คณะกรรมการว่าด้วยเกษตรกรรม ป่าไม้และประมง	16
ข้อ 26	คณะกรรมการพิเศษว่าด้วยความปลอดภัยอาหาร	17
ข้อ 27	คณะกรรมการพิเศษว่าด้วยการเชื่อมโยงท้องถิ่นสู่ท้องถิ่น	18
บทที่ 6	ความร่วมมือในด้านการศึกษาและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์	
ข้อ 28	หลักการทั่วไป.....	20
ข้อ 29	สาขาและรูปแบบของความร่วมมือ	20
ข้อ 30	คณะกรรมการว่าด้วยการศึกษาและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์.....	21
บทที่ 7	ความร่วมมือในด้านสร้างเสริมสภาพแวดล้อมทางธุรกิจ	
ข้อ 31	หลักการทั่วไป.....	23
ข้อ 32	คณะกรรมการว่าด้วยการสร้างเสริมสภาพแวดล้อมทางธุรกิจ	23
ข้อ 33	สำนักงานประสานงาน	25
บทที่ 8	ความร่วมมือในด้านบริการการเงิน	
ข้อ 34	หลักการทั่วไป.....	27
ข้อ 35	วัตถุประสงค์หลักของความร่วมมือ	27
ข้อ 36	ความร่วมมือเชิงควบคุม.....	27
ข้อ 37	การพัฒนาตลาดทุน	27
ข้อ 38	การปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานของตลาดการเงิน	28
ข้อ 39	การพัฒนาตลาดการเงินในภูมิภาค	28
ข้อ 40	การติดตามผล	28
บทที่ 9	ความร่วมมือในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	
ข้อ 41	หลักการทั่วไป.....	29
ข้อ 42	สาขาและรูปแบบของความร่วมมือ	29
ข้อ 43	คณะกรรมการว่าด้วย ไอ ซี ที	30

บทที่ 10 ความร่วมมือในด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี พลังงาน และสิ่งแวดล้อม	
ข้อ 44	หลักการทั่วไป.....32
ข้อ 45	สาขาและรูปแบบของความร่วมมือ.....32
ข้อ 46	คณะอนุกรรมการว่าด้วยวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี พลังงาน และสิ่งแวดล้อม.....33
ข้อ 47	ข้อตกลงเพื่อการปฏิบัติตาม.....34
บทที่ 11 ความร่วมมือในด้านวิสาหกิจขนาดย่อมและขนาดกลาง	
ข้อ 48	หลักการทั่วไป.....35
ข้อ 49	สาขาและรูปแบบของความร่วมมือ.....35
ข้อ 50	การสนับสนุนและการอำนวยความสะดวกแก่ความร่วมมือในด้านการค้าและการลงทุนสำหรับ เอส เอ็ม อี.....35
ข้อ 51	คณะอนุกรรมการว่าด้วย เอส เอ็ม อี.....36
บทที่ 12 ความร่วมมือในด้านการท่องเที่ยว	
ข้อ 52	หลักการทั่วไป.....37
ข้อ 53	สาขาและรูปแบบของความร่วมมือ.....37
ข้อ 54	คณะอนุกรรมการว่าด้วยการท่องเที่ยว.....38
บทที่ 13 ความร่วมมือในด้านการส่งเสริมการค้าและการลงทุน	
ข้อ 55	หลักการทั่วไป.....39
ข้อ 56	สาขาและรูปแบบของความร่วมมือ.....39
บทที่ 14 การระงับข้อพิพาท	
ข้อ 57	การระงับข้อพิพาท41
บทที่ 15 บทบัญญัติสุดท้าย	
ข้อ 58	การปฏิบัติตาม42
ข้อ 59	หัวเรื่อง42
ข้อ 60	การมีผลใช้บังคับ42

อารัมภบท

รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลญี่ปุ่น (ซึ่งต่อไปในความตกลงฉบับนี้จะเรียกว่า “คู่ภาคี”)

โดยเป็นไปตามข้อ 12 ของความตกลงระหว่างราชอาณาจักรไทยและญี่ปุ่นสำหรับความเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจ (ซึ่งต่อไปในความตกลงฉบับนี้จะเรียกว่า “ความตกลงพื้นฐาน”)

ได้ตกลงกันดังต่อไปนี้

บทที่ 1 พิธีการศุลกากร

ข้อ 1

ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันในเรื่องศุลกากร

1. คู่ภาคีจะต้องช่วยเหลือซึ่งกันและกันโดยผ่านหน่วยงานศุลกากรของตน เพื่อให้ความมั่นใจว่ามีการใช้บังคับกฎหมายศุลกากรอย่างเหมาะสม และเพื่อป้องกัน ได้สวน และปราบปรามการละเมิดหรือความพยายามที่จะละเมิดกฎหมายศุลกากรใดๆ
2. คู่ภาคีจะต้องร่วมมือกันโดยผ่านหน่วยงานศุลกากรของตน เมื่อจำเป็นและเหมาะสม ในด้านการวิจัย การพัฒนา และการทดสอบพิธีการศุลกากรใหม่ๆ และความช่วยเหลือและเทคนิคใหม่ๆ เกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมาย กิจกรรมการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ศุลกากร และการแลกเปลี่ยนบุคลากรระหว่างกัน

ข้อ 2

เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

1. หน่วยงานศุลกากรของคู่ภาคีจะต้องดำเนินการความพยายามที่จะร่วมมือกันเพื่อส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในพิธีการศุลกากรของตน
2. หน่วยงานศุลกากรของคู่ภาคีจะต้องแลกเปลี่ยนข้อมูล รวมถึงทางปฏิบัติที่ดีที่สุด เกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพื่อความมุ่งประสงค์ในการปรับปรุงพิธีการศุลกากร เพื่อความมุ่งหมายที่จะสนับสนุนการสรรค์สร้างการค้าไว้กระดาษ

ข้อ 3

การจัดการความเสี่ยง

1. หน่วยงานศุลกากรของคู่ภาคีจะต้องใช้ต่อไปซึ่งการจัดการความเสี่ยงเพื่อที่จะอำนวยความสะดวกแก่การตรวจปล่อยสินค้าที่มีการค้ากันระหว่างญี่ปุ่นและราชอาณาจักรไทย (ซึ่งต่อไปในความตกลงฉบับนี้จะเรียกว่า "ประเทศของคู่ภาคี")
2. คู่ภาคีจะต้องพยายามที่จะส่งเสริมการใช้การจัดการความเสี่ยงและการปรับปรุงเทคนิคการจัดการความเสี่ยงในประเทศของคู่ภาคีและประเทศหรือดินแดนศุลกากรที่สาม โดยผ่านการสัมมนาและหลักสูตรต่างๆ
3. หน่วยงานศุลกากรของคู่ภาคีจะต้องแลกเปลี่ยนข้อมูล รวมถึงทางปฏิบัติที่ดีที่สุดเกี่ยวกับเทคนิคการจัดการความเสี่ยงและเทคนิคการบังคับใช้กฎหมายอื่นๆ และทำให้ข้อมูลดังกล่าวทันสมัยอยู่ตลอดเวลา

ข้อ 4

การบังคับใช้เพื่อต่อต้านการลักลอบค้าที่ผิดกฎหมาย

1. หน่วยงานศุลกากรของคู่ภาคีจะต้องร่วมมือและแลกเปลี่ยนข้อมูลกันในการบังคับใช้กฎหมายเพื่อต่อต้านการลักลอบค้ายาผิดกฎหมายและสินค้าต้องห้ามอื่นๆ ที่จุดตรวจปล่อยสินค้าของศุลกากรของตน
2. คู่ภาคีจะต้องพยายามที่จะส่งเสริมความร่วมมือในภูมิภาคภายใต้สภาพความร่วมมือทางศุลกากร ในการต่อสู้กับการลักลอบค้ายาผิดกฎหมายและสินค้าต้องห้ามอื่นๆ ที่จุดตรวจปล่อยสินค้าของศุลกากรของตน

ข้อ 5

สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา

หน่วยงานศุลกากรของคู่ภาคีจะต้องร่วมมือและแลกเปลี่ยนข้อมูลกันในการบังคับใช้กฎหมายเพื่อต่อต้านการนำเข้าและส่งออกสินค้าที่ต้องสงสัยว่าจะเมิดสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา

ข้อ 6

การแลกเปลี่ยนข้อมูล

1. ภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องรักษาความลับของข้อมูลใดๆ ที่ถ่ายทอดมาถึงตนด้วยความไว้วางใจจากภาคีอีกฝ่ายตามข้อ 55 ของความตกลงพื้นฐานและบทนี้ เว้นแต่ภาคีฝ่ายหลังจะให้ความยินยอมต่อการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าว
2. ภาคีแต่ละฝ่ายอาจจำกัดข้อมูลที่ตนจะถ่ายทอดให้ภาคีอีกฝ่าย เมื่อภาคีฝ่ายหลังไม่สามารถให้ความมั่นใจได้ตามที่ภาคีฝ่ายแรกร้องขอเกี่ยวกับความลับของข้อมูลหรือเกี่ยวกับการจำกัดความมุ่งประสงค์ในการใช้ข้อมูล
3. ในกรณีที่ภาคีฝ่ายที่ร้องขออาจไม่สามารถกระทำตามได้หากได้รับการร้องขอที่คล้ายคลึงกันจากภาคีฝ่ายที่ถูกร้องขอ ภาคีฝ่ายที่ร้องขอจะต้องทำให้ภาคีอีกฝ่ายรู้ข้อเท็จจริงนั้นในคำร้องขอของตน การปฏิบัติตามคำร้องขอดังกล่าวจะต้องอยู่ในดุลพินิจของภาคีฝ่ายหลัง
4. ข้อมูลที่ให้โดยหน่วยงานศุลกากรของภาคีแก่หน่วยงานศุลกากรของภาคีอีกฝ่ายตามข้อ 55 ของความตกลงพื้นฐานและบทนี้ จะต้องใช้เพื่อการปฏิบัติงานตามหน้าที่ของหน่วยงานศุลกากรฝ่ายหลังภายใต้กฎหมายศุลกากรของประเทศตนเท่านั้น
5. ข้อมูลที่ให้ตามข้อ 55 ของความตกลงพื้นฐานและบทนี้ จะต้องไม่ถูกใช้โดยภาคีผู้รับในกระบวนการพิจารณาทางอาญาที่ดำเนินโดยศาลหรือผู้พิพากษา
6. ในกรณีที่ข้อมูลที่ถ่ายทอดโดยภาคีไปยังภาคีอีกฝ่ายตามข้อ 55 ของความตกลงพื้นฐานและบทนี้จำเป็นสำหรับการนำเสนอต่อศาลหรือผู้พิพากษา ในกระบวนการพิจารณาทางอาญา ภาคีอีกฝ่ายนั้นจะต้องยื่นคำร้องขอข้อมูลดังกล่าวไปยังภาคีฝ่ายที่ถ่ายทอดข้อมูล (ซึ่งต่อไปในข้อนี้จะเรียกว่า “ภาคีฝ่ายที่ถูกร้องขอ”) ผ่านช่องทางทางการทูตหรือช่องทางอื่นๆ ที่ได้จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายของประเทศภาคีฝ่ายที่ถูกร้องขอ ภาคีฝ่ายที่ถูกร้องขอจะให้ความพยายามอย่างดีที่สุดที่จะตอบสนองโดยพลันและอย่างเอื้อเฟื้อเพื่อให้ทันกำหนดเวลาที่สมเหตุสมผลที่ระบุโดยภาคีฝ่ายที่ร้องขอ
7. โดยไม่คำนึงถึงบทบัญญัติอื่นใดของบทนี้ ภาคีจะไม่ถูกกำหนดให้ต้องถ่ายทอดข้อมูลไปยังภาคีอีกฝ่าย หากการถ่ายทอดข้อมูลดังกล่าวถูกห้ามโดยกฎหมายหรือข้อบังคับของประเทศของภาคีฝ่ายแรก หรือหากภาคีฝ่ายแรกพิจารณาว่าการถ่ายทอดข้อมูลดังกล่าวอาจล่วงล้ำอำนาจอธิปไตย ผลประโยชน์ด้านความมั่นคงหรือผลประโยชน์อย่างมีสาระสำคัญอื่นๆ ของตน หรืออาจแทรกแซงการไต่สวนที่กำลังดำเนินอยู่ รวมถึงการไต่สวนโดยหน่วยงานผู้บังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ข้อ 7

คณะอนุกรรมการว่าด้วยพิธีการศุลกากร

1. ตามข้อ 56 ของความตกลงพื้นฐาน คณะอนุกรรมการว่าด้วยพิธีการศุลกากร (ซึ่งต่อไปในข้อนี้จะเรียกว่า “คณะอนุกรรมการ”) จะมีองค์ประกอบดังต่อไปนี้

- (เอ) เจ้าหน้าที่หนึ่งคนจากกระทรวงการคลังของญี่ปุ่นและเจ้าหน้าที่หนึ่งคนจากกรมศุลกากรของราชอาณาจักรไทย ในฐานะประธานร่วม
 - (บี) สำหรับญี่ปุ่น เจ้าหน้าที่จากกระทรวงการคลังและกระทรวงการต่างประเทศ และเจ้าหน้าที่รัฐอื่นๆ ที่มีความเชี่ยวชาญที่จำเป็นเกี่ยวกับประเด็นที่จะหารือซึ่งอาจเข้าร่วมเป็นการเฉพาะกิจ และ
 - (ซี) สำหรับราชอาณาจักรไทย (ซึ่งต่อไปในความตกลงฉบับนี้จะเรียกว่า “ประเทศไทย”) เจ้าหน้าที่จากกรมศุลกากรและกระทรวงการต่างประเทศ และเจ้าหน้าที่รัฐอื่นๆ ที่มีความเชี่ยวชาญที่จำเป็นเกี่ยวกับประเด็นที่จะหารือซึ่งอาจเข้าร่วมเป็นการเฉพาะกิจ
2. คณะอนุกรรมการอาจเชิญผู้แทนขององค์กรที่เกี่ยวข้องที่นอกเหนือจากคู่ภาคี ที่มีความเชี่ยวชาญที่จำเป็นเกี่ยวกับประเด็นที่จะหารือได้ โดยความยินยอมร่วมกันของคู่ภาคี
 3. คณะอนุกรรมการจะจัดประชุมครั้งแรกอย่างเป็นทางการภายใน 1 ปีหลังจากวันที่ความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับ การประชุมครั้งต่อไปของคณะอนุกรรมการจะจัด ณ สถานที่และเวลาตามที่อาจจะตกลงกัน

บทที่ 2 การค้าไร้กระดาษ

ข้อ 8

คณะกรรมการว่าด้วยการค้าไร้กระดาษ

1. ตามข้อ 61 ของความตกลงพื้นฐาน คณะอนุกรรมการว่าด้วยการค้าไร้กระดาษ (ซึ่งต่อไปในข้อนี้จะเรียกว่า “คณะอนุกรรมการ”) จะมีองค์ประกอบดังต่อไปนี้
 - (เอ) เจ้าหน้าที่หนึ่งคนจากกระทรวงเศรษฐกิจ การค้า และอุตสาหกรรมของญี่ปุ่น และเจ้าหน้าที่หนึ่งคนจากกระทรวงการคลังของประเทศไทย ในฐานะประธานร่วม
 - (บี) สำหรับญี่ปุ่น เจ้าหน้าที่จากกระทรวงเศรษฐกิจ การค้า และอุตสาหกรรม กระทรวงการต่างประเทศ และกระทรวงการคลัง และเจ้าหน้าที่รัฐอื่นๆ ที่มีความเชี่ยวชาญที่จำเป็นเกี่ยวกับประเด็นที่จะหารือ และ
 - (ซี) สำหรับประเทศไทย เจ้าหน้าที่จากกระทรวงการคลัง กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และกระทรวงการต่างประเทศ และเจ้าหน้าที่รัฐอื่นๆ ที่มีความเชี่ยวชาญที่จำเป็นเกี่ยวกับประเด็นที่จะหารือ
2. คณะอนุกรรมการอาจเชิญผู้แทนของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่นอกเหนือจากคู่ภาคี ซึ่งรวมถึงผู้แทนจากภาคเอกชนที่มีความเชี่ยวชาญที่จำเป็นเกี่ยวกับประเด็นที่จะหารือได้ โดยความยินยอมร่วมกันของคู่ภาคี
3. วาระของการหารือของคณะอนุกรรมการอาจรวมถึงประเด็นที่เกี่ยวข้องกับ
 - (เอ) การกำหนดทิศทางสำหรับงานด้านความร่วมมือที่จะกระทำเพื่อสรรค์สร้างและส่งเสริมการค้าไร้กระดาษระหว่างประเทศคู่ภาคี และ
 - (บี) การทบทวนตามข้อ 60 ของความตกลงพื้นฐานเกี่ยวกับความก้าวหน้าในการสรรค์สร้างและส่งเสริมการค้าไร้กระดาษ และความพร้อมของหน่วยงานควบคุมการค้าของภาคีแต่ละฝ่าย เพื่อที่จะยอมรับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์เกี่ยวกับการค้าและเอกสารที่เกี่ยวข้องในรูปอิเล็กทรอนิกส์ที่ได้แลกเปลี่ยนกันระหว่างวิสาหกิจของประเทศของคู่ภาคีผ่านทางสิ่งอำนวยความสะดวกที่ระบุไว้ในข้อ 59 ของความตกลงพื้นฐานในฐานะเอกสารประกอบ

บทที่ 3
การจัดซื้อจัดจ้างโดยรัฐ

ข้อ 9

คณะกรรมการว่าด้วยการจัดซื้อจัดจ้างโดยรัฐ

ตามข้อ 146 ของความตกลงพื้นฐาน คณะกรรมการว่าด้วยการจัดซื้อจัดจ้างโดยรัฐจะประกอบด้วยองค์ประกอบดังต่อไปนี้

- (เอ) สำหรับญี่ปุ่น เจ้าหน้าที่อาวุโสหนึ่งคนจากกระทรวงการต่างประเทศ ในฐานะประธานร่วม
- (บี) สำหรับประเทศไทย เจ้าหน้าที่อาวุโสหนึ่งคนจากกระทรวงการคลังและเจ้าหน้าที่อาวุโสจากกระทรวงการต่างประเทศ ในฐานะประธานร่วม และ
- (ซี) เจ้าหน้าที่รัฐอื่นๆ ของคู่ภาคีที่มีความเชี่ยวชาญที่จำเป็นเกี่ยวกับประเด็นที่จะหารือ

บทที่ 4 การแข่งขันทางการค้า

ข้อ 10 วัตถุประสงค์

วัตถุประสงค์ของบทนี้คือเพื่อนำความร่วมมือที่ระบุไว้ในข้อ 148 ของความตกลงพื้นฐานมาปฏิบัติ

ข้อ 11 คำนิยาม

เพื่อความมุ่งประสงค์ของบทนี้

- (เอ) คำว่า “กิจกรรมที่จำกัดการแข่งขัน” หมายถึง การดำเนินการหรือธุรกรรมใดๆ ที่อาจจะตกอยู่ภายใต้การลงโทษหรือการบรรเทา ภายใต้กฎหมายการแข่งขันทางการค้าของประเทศของภาคีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง
- (บี) คำว่า “หน่วยงานผู้มีอำนาจด้านการแข่งขัน” หมายถึง
- (หนึ่ง) สำหรับญี่ปุ่น คณะกรรมการการค้าที่เป็นธรรม และ
- (สอง) สำหรับประเทศไทย คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า
- (ซี) คำว่า “กฎหมายการแข่งขันทางการค้า” หมายถึง
- (หนึ่ง) สำหรับญี่ปุ่น กฎหมายว่าด้วยการห้ามการผูกขาดโดยเอกชนและการรักษาการค้าที่เป็นธรรม (กฎหมายฉบับที่ 54 ปี ค.ศ. 1947) (ซึ่งต่อไปในบทนี้จะเรียกว่า “กฎหมายต่อต้านการผูกขาด”) และข้อบังคับเพื่อการปฏิบัติตาม ตลอดจนการแก้ไขเพิ่มเติมใดๆ ต่อกฎหมายนั้น และ
- (สอง) สำหรับประเทศไทย พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. 2542 และข้อบังคับเพื่อการปฏิบัติตาม ตลอดจนการแก้ไขเพิ่มเติมใดๆ ต่อกฎหมายนั้น และ
- (ดี) คำว่า “กิจกรรมการบังคับใช้กฎหมาย” หมายถึง การไต่สวนหรือกระบวนการพิจารณาใดๆ ที่ดำเนินโดยภาคีที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายการแข่งขันทางการค้าของประเทศตน อย่างไรก็ตาม ใดๆ ก็ตาม ไม่รวมถึง (หนึ่ง) การทบทวนการดำเนินการทางธุรกิจหรือการจัดเก็บเอกสารตามปกติ และ (สอง) การวิจัย การศึกษา หรือการสำรวจเพื่อวัตถุประสงค์ในการตรวจสอบสถานการณ์เศรษฐกิจทั่วไป หรือสถานะทั่วไปในอุตสาหกรรมเฉพาะ

ข้อ 12 การแจ้ง

หน่วยงานผู้มีอำนาจด้านการแข่งขันของภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องแจ้งให้หน่วยงานผู้มีอำนาจของภาคีอีกฝ่ายรู้เกี่ยวกับกิจกรรมการบังคับใช้กฎหมายของภาคีฝ่ายที่แจ้งที่หน่วยงานผู้มีอำนาจด้านการแข่งขันที่เป็นผู้แจ้งพิจารณาว่าอาจกระทบต่อผลประโยชน์ที่สำคัญของภาคีอีกฝ่าย ทั้งนี้ เท่าที่สอดคล้องกับกฎหมายและข้อบังคับของประเทศตน

ข้อ 13

การแลกเปลี่ยนข้อมูลและการประสานงาน

1. หน่วยงานผู้มีอำนาจด้านการแข่งขันของภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการบังคับใช้กฎหมายของหน่วยงานผู้มีอำนาจด้านการแข่งขันของภาคีอีกฝ่ายแก่หน่วยงานผู้มีอำนาจด้านการแข่งขันของภาคีอีกฝ่ายนั้นตามความเหมาะสม เท่าที่สอดคล้องกับกฎหมายและข้อบังคับของประเทศและผลประโยชน์ที่สำคัญของภาคีของหน่วยงานผู้มีอำนาจด้านการแข่งขันที่ให้ข้อมูล และภายในทรัพยากรที่มีอยู่ตามควร
2. หน่วยงานผู้มีอำนาจด้านการแข่งขันของคู่ภาคีจะต้องพิจารณาประสานกิจกรรมการบังคับใช้กฎหมายของตนที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่เกี่ยวข้องตามความเหมาะสม

ข้อ 14

ความโปร่งใส

หน่วยงานผู้มีอำนาจด้านการแข่งขันของภาคีแต่ละฝ่ายจะต้อง

- (เอ) แจ้งให้หน่วยงานผู้มีอำนาจด้านการแข่งขันของภาคีอีกฝ่ายรู้โดยพลันเกี่ยวกับการแก้ไขเพิ่มเติมใดๆ ต่อกฎหมายการแข่งขันทางการค้า และการนำมาใช้ซึ่งกฎหมายและข้อบังคับใหม่ๆ ใดๆ ของประเทศตนที่ห้ามกิจกรรมที่จำกัดการแข่งขัน
- (บี) ให้สำเนาของแนวทางหรือคำแถลงนโยบายที่เผยแพร่ต่อสาธารณชนที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายการแข่งขันทางการค้าของประเทศตนแก่หน่วยงานผู้มีอำนาจด้านการแข่งขันของภาคีอีกฝ่ายตามความเหมาะสม และ
- (ซี) ให้สำเนาของรายงานประจำปีหรือเอกสารตีพิมพ์อื่นใดที่เผยแพร่ต่อสาธารณชนเป็นการทั่วไปแก่หน่วยงานผู้มีอำนาจด้านการแข่งขันของภาคีอีกฝ่ายตามความเหมาะสม

ข้อ 15

ความร่วมมือทางวิชาการ

1. คู่ภาคีตกลงกันว่าจะเป็นผลประโยชน์ร่วมกันของทั้งสองฝ่ายที่หน่วยงานผู้มีอำนาจด้านการแข่งขันจะทำงานร่วมกันในกิจกรรมความร่วมมือทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามกฎหมายและนโยบายการแข่งขันทางการค้า
2. โดยอยู่ภายในทรัพยากรที่มีอยู่ตามควรของหน่วยงานผู้มีอำนาจด้านการแข่งขันของแต่ละฝ่าย กิจกรรมความร่วมมืออาจรวมถึงกิจกรรมดังต่อไปนี้
 - (เอ) การแลกเปลี่ยนบุคลากรของหน่วยงานผู้มีอำนาจด้านการแข่งขันเพื่อความมุ่งประสงค์ในการฝึกอบรม
 - (บี) การเข้าร่วมของบุคลากรของหน่วยงานผู้มีอำนาจด้านการแข่งขันในฐานะผู้บรรยายหรือที่ปรึกษาในหลักสูตรการฝึกอบรมที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามกฎหมายและนโยบายการแข่งขันทางการค้า ซึ่งจัดหรือสนับสนุนค่าใช้จ่ายโดยหน่วยงานผู้มีอำนาจด้านการแข่งขันของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหรือทั้งสองฝ่าย และ
 - (ซี) ความร่วมมือทางวิชาการในรูปแบบอื่นใดตามที่หน่วยงานผู้มีอำนาจด้านการแข่งขันของคู่ภาคีอาจจะตกลงกัน

ข้อ 16

การปรึกษาหารือ

หน่วยงานผู้มีอำนาจด้านการแข่งขันของคู่ภาคีจะต้องปรึกษาหารือซึ่งกันและกัน เมื่อมีการร้องขอจากหน่วยงานผู้มีอำนาจด้านการแข่งขันฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งในเรื่องใดๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นที่มีความเกี่ยวข้องกับบทนี้

ข้อ 17

การทบทวน

1. คู่ภาคีจะต้องทบทวนและสร้างเสริมความร่วมมือตามบทนี้ตามที่ได้ตกลงกันระหว่างคู่ภาคี
2. เมื่อมีการทบทวนดังกล่าว คู่ภาคีอาจพิจารณาสร้างเสริมความร่วมมือตามบทนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับกิจกรรมต่อไปนี้
 - (เอ) การแจ้ง
 - (บี) ความร่วมมือในกิจกรรมการบังคับใช้กฎหมาย
 - (ซี) การประสานกิจกรรมการบังคับใช้กฎหมาย และ
 - (ดี) การมีมติหรือจิตระหว่างกันในการบังคับใช้กฎหมาย
3. การสร้างเสริมความร่วมมือดังกล่าวใดๆ จะอยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายและข้อบังคับที่เกี่ยวข้องของประเทศของแต่ละภาคี และทรัพยากรที่มีอยู่ของภาคีแต่ละฝ่าย

ข้อ 18

การปฏิบัติต่อข้อมูลลับ

1. ข้อมูลที่นอกเหนือจากข้อมูลที่เผยแพร่ต่อสาธารณะ ที่ให้โดยภาคีฝ่ายหนึ่งหรือหน่วยงานผู้มีอำนาจด้านการแข่งขันตามบทนี้
 - (เอ) จะต้องใช้เฉพาะโดยภาคีผู้รับหรือหน่วยงานผู้มีอำนาจด้านการแข่งขันผู้รับ เพื่อความมุ่งประสงค์ของการบังคับใช้กฎหมายการแข่งขันทางการค้าอย่างมีประสิทธิภาพของประเทศของภาคีนั้น เว้นแต่ภาคีหรือหน่วยงานผู้มีอำนาจด้านการแข่งขันที่ให้ข้อมูลจะอนุญาตเป็นอย่างอื่น
 - (บี) จะต้องไม่ถ่ายทอดโดยหน่วยงานผู้มีอำนาจด้านการแข่งขันผู้รับไปยังบุคคลที่สามหรือหน่วยงานอื่นๆ เว้นแต่หน่วยงานผู้มีอำนาจด้านการแข่งขันที่ให้ข้อมูลจะอนุญาตเป็นอย่างอื่น และ
 - (ซี) จะต้องไม่ถ่ายทอดโดยภาคีผู้รับไปยังบุคคลที่สามเว้นแต่ภาคีที่ให้ข้อมูลจะอนุญาตเป็นอย่างอื่น
2. โดยไม่คำนึงถึงอนุวรรค 1 (บี) ข้างต้น หน่วยงานผู้มีอำนาจด้านการแข่งขันที่รับข้อมูลตามบทนี้ อาจถ่ายทอดข้อมูลไปยังหน่วยงานผู้บังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องของภาคีของหน่วยงานผู้มีอำนาจด้านการแข่งขันนั้น ซึ่งอาจใช้ข้อมูลดังกล่าวภายใต้เงื่อนไขที่ระบุไว้ในข้อ 19 เพื่อความมุ่งประสงค์ในการบังคับใช้กฎหมายการแข่งขันทางการค้า เว้นแต่จะได้รับการแจ้งเป็นอย่างอื่นโดยหน่วยงานผู้มีอำนาจด้านการแข่งขันที่ให้ข้อมูล
3. ภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องรักษาความลับของข้อมูลใดๆ ที่ให้มาด้วยความไว้วางใจโดยภาคีอีกฝ่ายตามบทนี้ ทั้งนี้โดยสอดคล้องกับกฎหมายและข้อบังคับของประเทศตน

4. ภาคีแต่ละฝ่ายอาจจำกัดข้อมูลที่ให้แก่ภาคีอีกฝ่าย เมื่อภาคีอีกฝ่ายไม่สามารถให้ความมั่นใจตามที่ได้รับการร้องขอจากภาคีฝ่ายแรกเกี่ยวกับการรักษาความลับหรือการจำกัดความมุ่งประสงค์ของการนำข้อมูลนั้นไปใช้
5. โดยไม่คำนึงถึงบทบัญญัติอื่นใดของบทนี้ ภาคีทั้งสองฝ่ายจะไม่ถูกกำหนดให้ต้องให้ข้อมูลแก่ภาคีอีกฝ่าย หากการให้ดังกล่าวถูกห้ามโดยกฎหมายหรือข้อบังคับของประเทศที่เป็นเจ้าของข้อมูล หรือการให้ดังกล่าวอาจจะขัดแย้งกับผลประโยชน์ที่สำคัญของประเทศนั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
 - (เอ) รัฐบาลของญี่ปุ่นจะไม่ถูกกำหนดให้ต้องให้ “ความลับทางการค้าของผู้ประกอบการ” ที่ครอบคลุมโดยบทบัญญัติของมาตรา 36 ของกฎหมายต่อต้านการผูกขาดแก่รัฐบาลของประเทศไทย และ
 - (บี) รัฐบาลของประเทศไทยจะไม่ถูกกำหนดให้ต้องให้ “ข้อมูลลับ” ภายใต้พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. 2542 แก่รัฐบาลของญี่ปุ่น

ข้อ 19

การใช้ข้อมูลในกระบวนการพิจารณาทางอาญา

1. ข้อมูลที่ภาคีฝ่ายหนึ่งให้แก่ภาคีอีกฝ่ายตามบทนี้ ยกเว้นข้อมูลที่เผยแพร่ต่อสาธารณชน จะต้องไม่นำเสนอต่อศาลหรือผู้พิพากษาในกระบวนการพิจารณาทางอาญาในประเทศของภาคีฝ่ายหลัง
2. ในกรณีที่ข้อมูลที่ภาคีฝ่ายหนึ่งให้แก่ภาคีอีกฝ่ายตามบทนี้ ยกเว้นข้อมูลที่เผยแพร่ต่อสาธารณชน จำเป็นสำหรับการนำเสนอต่อศาลหรือผู้พิพากษาในกระบวนการพิจารณาทางอาญาในประเทศของภาคีฝ่ายหลัง ภาคีฝ่ายหลังจะต้องยื่นคำขอข้อมูลดังกล่าวต่อภาคีฝ่ายแรกผ่านช่องทางทางการทูตหรือช่องทางอื่นใดที่จัดตั้งขึ้น โดยเป็นไปตามกฎหมายของประเทศของภาคีฝ่ายแรก

ข้อ 20

การติดต่อสื่อสาร

เว้นแต่จะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่นในบทนี้ การติดต่อสื่อสารภายใต้บทนี้อาจทำได้โดยตรงระหว่างหน่วยงานผู้มีอำนาจด้านการแข่งขันของคู่ภาคี อย่างไรก็ตาม การแจ้งภายใต้ข้อ 12 จะต้องได้รับการยืนยันเป็นลายลักษณ์อักษรผ่านช่องทางทางการทูต การยืนยันจะต้องทำโดยพลันเท่าที่จะทำได้หลังจากการติดต่อสื่อสารที่เกี่ยวข้องระหว่างหน่วยงานผู้มีอำนาจด้านการแข่งขันของคู่ภาคี

บทที่ 5

ความร่วมมือในด้านเกษตรกรรม ป่าไม้ และประมง

ข้อ 21

หลักการทั่วไป

1. ตามบทที่ 13 ของความตกลงพื้นฐาน โดยที่คู่ภาคียอมรับถึงความสำคัญของการปรับปรุงคุณภาพชีวิตและรายได้ของผู้ที่ประกอบอาชีพด้านเกษตรกรรม ป่าไม้ และประมง และสนับสนุน การพัฒนาที่ยั่งยืนของเกษตรกรรม ป่าไม้ และประมงในประเทศของคู่ภาคี คู่ภาคีจะต้องร่วมมือกันในด้านเกษตรกรรม ป่าไม้ และประมง โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่เกี่ยวกับความปลอดภัยอาหารและการพัฒนาความร่วมมือในระดับท้องถิ่น ซึ่งรวมถึงความร่วมมือระหว่างสหกรณ์ที่เกี่ยวข้องของประเทศของคู่ภาคี (ซึ่งต่อไปในบทนี้จะเรียกว่า “การเชื่อมโยงท้องถิ่นสู่ท้องถิ่น”)
2. คู่ภาคีจะต้องพัฒนา และสร้างเสริมความเป็นหุ้นส่วนและความร่วมมือในด้านเกษตรกรรม ป่าไม้ และประมง โดยอยู่บนพื้นฐานของผลประโยชน์ร่วมกัน

ข้อ 22

สาขาและรูปแบบของความร่วมมือ

1. ตามข้อ 154 ของความตกลงพื้นฐาน คู่ภาคีจะต้องร่วมมือกัน และในกรณีที่เป็นและเหมาะสม สนับสนุนและอำนวยความสะดวกแก่ความร่วมมือระหว่างสองฝ่าย ซึ่งฝ่ายหนึ่งหรือทั้งสองฝ่ายเป็นองค์กรในประเทศของคู่ภาคีที่นอกเหนือจากคู่ภาคี ภายใต้เงื่อนไขที่ตกลงร่วมกัน ในสาขาและรูปแบบตามที่ระบุไว้ในข้อนี้
2. สาขาของความร่วมมือเกี่ยวกับความปลอดภัยอาหารภายใต้บทนี้รวมถึง
 - (เอ) การพัฒนาอย่างทั่วถึงของอุตสาหกรรมอาหารซึ่งครอบคลุมทุกชั้นตอนตั้งแต่ฟาร์มถึงตลาด รวมถึงระบบการกระจายสินค้าอาหาร ดังเช่น ระบบการควบคุมความเย็นในสินค้าอาหารและระบบการบรรจุในบรรจุภัณฑ์
 - (บี) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
 - (ซี) การพัฒนาและการส่งเสริมเทคโนโลยีใหม่ๆ
 - (ดี) ระบบการควบคุมคุณภาพ การตรวจสอบ และการออกใบรับรอง
 - (อี) การใช้การวิเคราะห์ความเสี่ยง และ
 - (เอฟ) สาขาอื่นๆ ของความร่วมมือตามที่อาจจะตกลงกัน
3. สาขาของการเชื่อมโยงท้องถิ่นสู่ท้องถิ่นภายใต้บทนี้รวมถึง
 - (เอ) การพัฒนาพื้นที่ชนบทซึ่งรวมถึง
 - (หนึ่ง) การสร้างเสริมการเชื่อมโยงระหว่างเกษตรกรของประเทศของคู่ภาคีและระหว่างสหกรณ์ที่เกี่ยวข้องของประเทศของคู่ภาคี
 - (สอง) การปรับปรุงคุณภาพและความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์เกษตร และ

(สาม) การส่งเสริมการตลาดและการซื้อขายระหว่างสหกรณ์ที่เกี่ยวข้องในประเทศของคู่ภาคี รวมถึงการพัฒนาการโครงการหนึ่งหมู่บ้านหนึ่งผลิตภัณฑ์

- (บี) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
 - (ซี) การพัฒนาและการส่งเสริมให้มีการถ่ายโอนความรู้ทางวิชาการ
 - (ดี) การส่งเสริมการลงทุนร่วมซึ่งจะนำไปสู่ผลประโยชน์ร่วมกันของสหกรณ์ที่เกี่ยวข้องในประเทศของคู่ภาคี และ
 - (อี) สาขาอื่นๆ ของความร่วมมือตามที่อาจจะตกลงกัน
4. รูปแบบของความร่วมมือเกี่ยวกับความปลอดภัยอาหารภายใต้บทนี้รวมถึง
- (เอ) การแลกเปลี่ยนความเห็นและข้อมูลทางวิชาการเกี่ยวกับความปลอดภัยอาหาร
 - (บี) การแลกเปลี่ยนผู้เชี่ยวชาญ
 - (ซี) การสัมมนา การประชุมเชิงปฏิบัติการ และการฝึกอบรม
 - (ดี) การปรึกษาหารือบนพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ เพื่อบ่งชี้และพิจารณาเกี่ยวกับประเด็นที่เฉพาะเจาะจงที่อาจจะเกิดจากการใช้มาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช (ซึ่งต่อไปในความตกลงฉบับนี้จะเรียกว่า “เอส พี เอส”) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อบรรลุวิธีแก้ปัญหาที่ทั้งสองฝ่ายยอมรับได้
 - (อี) การปรึกษาหารือเพื่อดำเนินความพยายามที่จะร่วมมือกันระหว่างคู่ภาคีในเวทีระหว่างประเทศในส่วนที่เกี่ยวข้องกับมาตรการ เอส พี เอส
 - (เอฟ) การส่งเสริมการลงทุนของภาคเอกชนเกี่ยวกับห้องปฏิบัติการทดสอบอาหาร
 - (จี) การเสริมสร้างความแข็งแกร่งของระบบการควบคุมคุณภาพ การตรวจสอบ และการออกไปรับรอง
 - (เอช) การพัฒนาเครือข่ายระหว่างห้องปฏิบัติการในประเทศของคู่ภาคี
 - (ไอ) การเสริมสร้างความแข็งแกร่งในการใช้การวิเคราะห์ความเสี่ยง และ
 - (เจ) รูปแบบอื่นๆ ของความร่วมมือตามที่อาจจะตกลงกัน
5. รูปแบบของการเชื่อมโยงท้องถิ่นสู่ท้องถิ่นภายใต้บทนี้รวมถึง
- (เอ) การแลกเปลี่ยนความเห็นและข้อมูลเกี่ยวกับประเด็นที่มีความสนใจร่วมกัน
 - (บี) การแลกเปลี่ยนผู้เชี่ยวชาญ
 - (ซี) การสัมมนา การประชุมเชิงปฏิบัติการ และการฝึกอบรมเกี่ยวกับการพัฒนาสหกรณ์ที่เกี่ยวข้อง
 - (ดี) การเชื่อมโยงเครือข่ายของศูนย์ข้อมูลระหว่างประเทศของคู่ภาคีเพื่อที่จะรวบรวมและแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับสหกรณ์ที่เกี่ยวข้อง ดังเช่น รายชื่อของสหกรณ์ที่เกี่ยวข้อง กลไกทางธุรกิจ และเรื่องทางวิชาการ
 - (อี) การส่งเสริมผลิตภัณฑ์ของสหกรณ์ที่เกี่ยวข้องและผลิตภัณฑ์จากโครงการหนึ่งหมู่บ้านหนึ่งผลิตภัณฑ์ในศูนย์แสดงสินค้าเพื่อผลประโยชน์ร่วมกัน

- (เอฟ) การส่งเสริมการวิจัยการตลาดร่วมกันเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ของสหกรณ์ที่เกี่ยวข้อง
- (จี) การส่งเสริมธุรกิจระหว่างสหกรณ์ที่เกี่ยวข้องในประเทศของคู่ภาคี และ
- (เอช) รูปแบบอื่นๆ ของความร่วมมือตามที่อาจจะตกลงกัน

ข้อ 23

จุดติดต่อ

1. ภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องกำหนดจุดติดต่อเพื่ออำนวยความสะดวกในการติดต่อสื่อสารระหว่างคู่ภาคีเกี่ยวกับประเด็นใดๆ ภายใต้บทนี้ ดังต่อไปนี้
 - (เอ) จุดติดต่อเรื่องความปลอดภัยอาหาร
 - (หนึ่ง) สำหรับญี่ปุ่น สถานเอกอัครราชทูตญี่ปุ่นประจำประเทศไทย และ
 - (สอง) สำหรับประเทศไทย สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
 - (บี) จุดติดต่อเรื่องการค้าเชื่อมโยงท้องถิ่นสู่ท้องถิ่น
 - (หนึ่ง) สำหรับญี่ปุ่น สถานเอกอัครราชทูตญี่ปุ่นประจำประเทศไทย และ
 - (สอง) สำหรับประเทศไทย กรมส่งเสริมสหกรณ์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
2. จุดติดต่อของภาคีจะต้องตอบข้อซักถามที่สมเหตุสมผลทั้งหมดจากภาคีอีกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับความร่วมมือภายใต้บทนี้ และหากเหมาะสม จะต้องให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องแก่ภาคีอีกฝ่าย

ข้อ 24

การยืนยันอีกครั้งถึงสิทธิและพันธกรณี

คู่ภาคียืนยันอีกครั้งถึงสิทธิและพันธกรณีของประเทศคู่ภาคี ที่เกี่ยวข้องกับมาตรการ เอส พี เอส ภายใต้ความตกลงว่าด้วยการใช้บังคับมาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช ในภาคผนวก 1 เอ ของความตกลงมาร์ราเจจัดตั้งองค์การการค้าโลก ที่ทำที่มารราเจ เมื่อวันที่ 15 เมษายน ค.ศ. 1994 ตามที่อาจแก้ไขเพิ่มเติม

ข้อ 25

คณะอนุกรรมการว่าด้วยเกษตรกรรม ป่าไม้ และประมง

1. ตามข้อ 157 ของความตกลงพื้นฐาน ให้จัดตั้งคณะอนุกรรมการว่าด้วยเกษตรกรรม ป่าไม้ และประมง (ซึ่งต่อไปในบทนี้จะเรียกว่า “คณะอนุกรรมการ”)
2. หน้าที่ของอนุกรรมการจะมีดังต่อไปนี้
 - (เอ) ทบทวนและหารือประเด็นเกี่ยวกับการปฏิบัติตามและการดำเนินการตามบทนี้อย่างมีประสิทธิภาพ
 - (บี) บังชี้และเรียงลำดับความสำคัญของสาขาและรูปแบบของความร่วมมือที่นอกเหนือจากที่เกี่ยวกับความปลอดภัยอาหารและการเชื่อมโยงท้องถิ่นสู่ท้องถิ่น

- (ซี) รายงานผลการพิจารณาและให้ข้อเสนอแนะแก่คณะกรรมการร่วมที่จัดตั้งขึ้นภายใต้ข้อ 13 ของความตกลงพื้นฐาน (ซึ่งต่อไปในความตกลงฉบับนี้จะเรียกว่า “คณะกรรมการร่วม”) ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามและการดำเนินการตามบทนี้
 - (ดี) หรือประเด็นอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับเกษตรกรรม ป่าไม้ และประมง และ
 - (อี) พิจารณาหาทางแก้ไขประเด็นปัญหาใดๆ ที่เกิดจากการปฏิบัติตามและการดำเนินการตามบทนี้โดยพลัน
3. คณะอนุกรรมการจะมีองค์ประกอบดังต่อไปนี้
- (เอ) สำหรับญี่ปุ่น เจ้าหน้าที่หนึ่งคนจากกระทรวงเกษตร ป่าไม้ และประมง และเจ้าหน้าที่หนึ่งคนจากกระทรวงสาธารณสุข แรงงาน และสวัสดิการ ในฐานะประธานร่วม
 - (บี) สำหรับประเทศไทย เจ้าหน้าที่หนึ่งคนจากกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานของรัฐอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ในฐานะประธานร่วม และ
 - (ซี) เจ้าหน้าที่จากกระทรวงการต่างประเทศและเจ้าหน้าที่อื่นๆ ของคู่ภาคีที่มีความเชี่ยวชาญที่จำเป็นเกี่ยวกับประเด็นที่จะหารือ
4. โดยไม่คำนึงถึงวรรค 3 ข้างต้น ผู้แทนขององค์กรที่เกี่ยวข้องที่นอกเหนือจากคู่ภาคี รวมถึงผู้แทนจากภาคเอกชน ที่มีความเชี่ยวชาญที่จำเป็นเกี่ยวกับประเด็นที่จะหารือ อาจเป็นสมาชิกของคณะอนุกรรมการได้โดยคำเชิญของคณะอนุกรรมการ
5. คณะอนุกรรมการจะประชุมกันอย่างน้อยปีละครั้ง ณ สถานที่และเวลาตามที่อาจจะตกลงกัน

ข้อ 26

คณะอนุกรรมการพิเศษว่าด้วยความปลอดภัยอาหาร

1. เพื่อความมุ่งประสงค์ของการนำความร่วมมือเกี่ยวกับความปลอดภัยอาหารมาปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ คณะอนุกรรมการจะต้องจัดตั้งคณะอนุกรรมการพิเศษว่าด้วยความปลอดภัยอาหาร (ซึ่งต่อไปในข้อนี้จะเรียกว่า “คณะอนุกรรมการพิเศษ”) เป็นหน่วยงานสนับสนุนของคณะอนุกรรมการ ตามข้อ 157 ของความตกลงพื้นฐาน
2. หน้าที่ของคณะอนุกรรมการพิเศษจะมีดังต่อไปนี้
 - (เอ) ทบทวนและหารือประเด็นเกี่ยวกับการนำความร่วมมือเกี่ยวกับความปลอดภัยอาหารมาปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ
 - (บี) แลกเปลี่ยนข้อมูลในเรื่องต่างๆ ดังเช่น การเกิดกรณีเกี่ยวกับ เอส พี เอส ในประเทศของคู่ภาคีและประเทศที่สาม และการเปลี่ยนแปลงหรือการนำมาใช้ซึ่งข้อบังคับและมาตรฐานเกี่ยวกับ เอส พี เอส ของคู่ภาคี ซึ่งอาจจะกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อการค้าสินค้าระหว่างประเทศของคู่ภาคี
 - (ซี) ร่วมมือกับองค์กรที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติตามความโครงการความร่วมมือระหว่างคู่ภาคีในสาขาและรูปแบบตามที่ระบุไว้ในข้อ 22 อย่างมีประสิทธิภาพ

- (ด) จัดการปศุสัตว์หรือบนพื้นฐานของวิทยาศาสตร์เพื่อป้องกันและพิจารณาเกี่ยวกับประเด็นเฉพาะที่อาจเกิดจากการใช้มาตรการ เอส พี เอส เพื่อวัตถุประสงค์ในการบรรลุวิธีแก้ปัญหาที่ทั้งสองฝ่ายยอมรับได้
 - (อี) บังคับและเรียงลำดับความสำคัญของสาขาและรูปแบบของความร่วมมือเกี่ยวกับความปลอดภัยอาหาร รวมถึงที่เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ที่มีความสนใจ
 - (เอฟ) ทบทวนและประเมินการใช้การวิเคราะห์ความเสี่ยงของภาคีแต่ละฝ่าย
 - (จี) ดำเนินความพยายามที่จะร่วมมือกันเพื่อแก้ปัญหาในกรณีใดๆ เกี่ยวกับการไม่ปฏิบัติตามมาตรการ เอส พี เอส ดังเช่น
 - (หนึ่ง) การแจ้งรายละเอียดของการส่งมอบสินค้าโดยประเทศของภาคีผู้นำเข้าไปยังประเทศของภาคีผู้ส่งออกโดยพลัน และ
 - (สอง) การไต่สวนปัญหาโดยประเทศของภาคีผู้ส่งออกและการปรึกษาหารือเรื่องวิธีการเยียวยาที่เหมาะสมที่ประเทศของภาคีผู้ส่งออกจะนำไปใช้
 - (เอช) สนับสนุนการวิจัยร่วมกันเกี่ยวกับความปลอดภัยอาหาร และ
 - (ไอ) รายงานผลการพิจารณาของคณะอนุกรรมการพิเศษต่อคณะอนุกรรมการ
3. คณะอนุกรรมการพิเศษจะมีองค์ประกอบดังต่อไปนี้
- (เอ) สำหรับญี่ปุ่น เจ้าหน้าที่หนึ่งคนจากกระทรวงเกษตร ป่าไม้ และประมง และกระทรวงสาธารณสุข แรงงาน และสวัสดิการ ในฐานะประธานร่วม
 - (บี) สำหรับประเทศไทย เจ้าหน้าที่หนึ่งคนจากกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และเจ้าหน้าที่หนึ่งคนจากกระทรวงสาธารณสุข ในฐานะประธานร่วม และ
 - (ซี) เจ้าหน้าที่จากกระทรวงการต่างประเทศและเจ้าหน้าที่อื่นๆ ของคู่ภาคีที่มีความเชี่ยวชาญที่จำเป็นเกี่ยวกับประเด็นที่จะหารือ
4. คณะอนุกรรมการพิเศษจะประชุมกันอย่างน้อยปีละครั้ง ณ สถานที่และเวลาตามที่อาจจะตกลงกัน

ข้อ 27

คณะอนุกรรมการพิเศษว่าด้วยการเชื่อมโยงท้องถิ่นสู่ท้องถิ่น

1. เพื่อความมุ่งประสงค์ของการนำการเชื่อมโยงท้องถิ่นสู่ท้องถิ่นมาปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ คณะอนุกรรมการจะต้องจัดตั้งคณะอนุกรรมการพิเศษว่าด้วยการเชื่อมโยงท้องถิ่นสู่ท้องถิ่น (ซึ่งต่อไปในข้อนี้จะเรียกว่า “คณะอนุกรรมการพิเศษ”) เป็นหน่วยงานสนับสนุนของคณะอนุกรรมการ ตามข้อ 157 ของความตกลงพื้นฐาน
2. หน้าที่ของคณะอนุกรรมการพิเศษจะมีดังต่อไปนี้
 - (เอ) ทบทวนและหารือประเด็นเกี่ยวกับการนำการเชื่อมโยงท้องถิ่นสู่ท้องถิ่นมาปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ
 - (บี) บังคับและเรียงลำดับความสำคัญของสาขาและรูปแบบของการเชื่อมโยงท้องถิ่นสู่ท้องถิ่น และนำกิจกรรมเหล่านั้นมาปฏิบัติตาม

- (ซี) แลกเปลี่ยนความเห็นและข้อมูลเกี่ยวกับการส่งเสริมการเชื่อมโยงท้องถิ่นสู่ท้องถิ่น
 - (ดี) ร่วมมือกับองค์กรที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการปฏิบัติตามโครงการความร่วมมือระหว่างคูภาคีในสาขาและรูปแบบตามที่ระบุไว้ในข้อ 22 อย่างมีประสิทธิภาพ และ
 - (อี) รายงานผลการพิจารณาของคณะอนุกรรมการพิเศษต่อคณะอนุกรรมการ
3. คณะอนุกรรมการพิเศษจะมีองค์ประกอบดังต่อไปนี้
- (เอ) สำหรับญี่ปุ่น เจ้าหน้าที่หนึ่งคนจากกระทรวงเกษตร ป่าไม้ และประมง ในฐานะประธานร่วม
 - (บี) สำหรับประเทศไทย เจ้าหน้าที่หนึ่งคนจากกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ในฐานะประธานร่วม และ
 - (ซี) เจ้าหน้าที่จากกระทรวงการต่างประเทศและเจ้าหน้าที่อื่นๆ ของคูภาคีที่มีความเชี่ยวชาญที่จำเป็นเกี่ยวกับประเด็นที่จะหารือ
4. โดยไม่คำนึงถึงวรรค 3 ข้างต้น ผู้แทนจากองค์กรที่เกี่ยวข้องที่นอกเหนือจากคูภาคี รวมถึงผู้แทนจากภาคเอกชน ดังเช่น สหพันธ์กลางแห่งสหกรณ์การเกษตร (เจ เอ ซีเอ็นยู) สำหรับญี่ปุ่น และสันนิบาตสหกรณ์แห่งประเทศไทย สำหรับประเทศไทย ที่มีความเชี่ยวชาญที่จำเป็นในประเด็นที่จะหารือ อาจเป็นสมาชิกของคณะอนุกรรมการพิเศษได้โดยคำเชิญของคณะอนุกรรมการ
5. คณะอนุกรรมการพิเศษจะประชุมกันอย่างน้อยปีละครั้ง ณ สถานที่และเวลาตามที่อาจจะตกลงกัน

บทที่ 6

ความร่วมมือในด้านการศึกษาและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

ข้อ 28

หลักการทั่วไป

1. ตามบทที่ 13 ของความตกลงพื้นฐาน โดยที่คู่ภาคียอมรับว่าการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ยั่งยืนและความมั่งคั่งขึ้นอยู่กับความรู้และทักษะของประชาชนเป็นส่วนใหญ่ และรับรู้ว่าการสร้างศักยภาพเป็นสิ่งสำคัญในความร่วมมือในทุกๆ ด้าน ภายใต้บทที่ 13 ของความตกลงพื้นฐาน คู่ภาคีจะต้องร่วมมือกันในการส่งเสริมการศึกษาและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ โดยการแบ่งปันความเชี่ยวชาญ ทักษะ และประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องระหว่างคู่ภาคีและระหว่างสองฝ่าย ซึ่งฝ่ายหนึ่งหรือทั้งสองฝ่ายเป็นองค์กรในประเทศของคู่ภาคีที่นอกเหนือจากคู่ภาคี
2. คู่ภาคีจะต้องพัฒนา และสร้างเสริมความเป็นหุ้นส่วนและความร่วมมือในด้านการศึกษาและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เพื่อแบ่งปันความเชี่ยวชาญ ทักษะ และประสบการณ์ในการพัฒนา และเสริมสร้างความแข็งแกร่งในการสร้างศักยภาพของมนุษย์เพื่อการเติบโตที่สมดุลและยั่งยืนของประเทศของคู่ภาคี

ข้อ 29

สาขาและรูปแบบของความร่วมมือ

1. ตามข้อ 154 ของความตกลงพื้นฐาน คู่ภาคีจะต้องร่วมมือกัน และในกรณีที่จำเป็นและเหมาะสม จะต้องสนับสนุนและอำนวยความสะดวกแก่ความร่วมมือระหว่างสองฝ่าย ซึ่งฝ่ายหนึ่งหรือทั้งสองฝ่ายเป็นองค์กรในประเทศของคู่ภาคีที่นอกเหนือจากคู่ภาคี ภายใต้เงื่อนไขที่ตกลงร่วมกันในสาขาและรูปแบบตามที่ได้ระบุไว้ในข้อนี้
2. สาขาของความร่วมมือภายใต้บทนี้รวมถึง
 - (เอ) การสร้างเสริมความเข้าใจร่วมกันเกี่ยวกับนโยบายของภาคีแต่ละฝ่าย
 - (บี) การส่งเสริมการฝึกอบรมทางเทคนิคและอาชีวศึกษา ซึ่งรวมถึงการฝึกอบรมเทคโนโลยีการหล่อและการออกแบบแม่พิมพ์
 - (ซี) ความร่วมมือในการสร้างเครือข่ายระหว่างสถาบันการศึกษาและการวิจัยในสาขาที่มีความสนใจร่วมกัน
 - (ดี) การปรับปรุงมาตรฐานการศึกษา ซึ่งรวมถึงมาตรฐานสำหรับการจัดการและการพัฒนาสถาบันการศึกษา
 - (อี) เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการศึกษา
 - (เอฟ) การส่งเสริมการถ่ายโอนเทคโนโลยีเกี่ยวกับเครื่องมือและวิธีการในการศึกษาในทุกๆ ระดับของการศึกษา
 - (จี) ภาษาญี่ปุ่นและภาษาไทย ตลอดจนญี่ปุ่นศึกษาและไทยศึกษา
 - (เอช) การฝึกอบรมร่วมกับประเทศที่สามในสาขาที่มีความสนใจร่วมกันบนพื้นฐานของความจำเป็นของประเทศผู้รับ
 - (ไอ) ความร่วมมืออย่างใกล้ชิดระหว่างสถาบันการศึกษาและการวิจัยของประเทศของคู่ภาคี
 - (เจ) การส่งเสริมและอำนวยความสะดวกแก่การเข้าถึงหลักสูตรทางวิชาการในประเทศของคู่ภาคี และ

- (ค) ความร่วมมือในสาขาอื่นๆ ตามที่อาจจะตกลงกัน
3. รูปแบบของความร่วมมือภายใต้บทนี้รวมถึง
- (เอ) การแลกเปลี่ยนสารสนเทศและข้อมูลที่เกี่ยวข้อง
- (บี) การแลกเปลี่ยนความเห็นระหว่างหน่วยงานผู้มีอำนาจของคู่ภาคี
- (ซี) การแลกเปลี่ยนและการเยือนของนักวิชาการ อาจารย์ นักเรียนนักศึกษา สมาชิกของสถาบันการศึกษา สถาบันเทคนิคและสถาบันอาชีวศึกษา เจ้าหน้าที่รัฐ และบุคคลอื่นๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในกิจกรรมการฝึกอบรมทางด้านวิทยาศาสตร์ การศึกษา เทคนิคและอาชีวศึกษา
- (ดี) การแลกเปลี่ยนเยาวชนและการร่วมมือกันระหว่างองค์กรเยาวชนเพื่อส่งเสริมมิตรภาพ และความเข้าใจซึ่งกันและกัน
- (อี) การส่งเสริมหลักสูตรการศึกษาในสาขาทางเทคนิคและสาขาที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง รวมถึงการยกระดับศักยภาพและทักษะ
- (เอฟ) การจัดหาและการส่งเสริมโอกาสในโครงการฝึกงานและฝึกอบรม
- (จี) การอำนวยความสะดวกในการจัดตั้งองค์กรทางวิชาการและการศึกษาในประเทศของภาคีอีกฝ่าย
- (เฮช) การวิจัยและการพัฒนาร่วมกันในสาขาที่มีความสนใจร่วมกัน
- (ไอ) การสัมมนา การประชุมเชิงปฏิบัติการ การประชุม และการฝึกอบรมร่วมกันในสาขาที่มีความสนใจร่วมกัน และ
- (เจ) รูปแบบอื่นๆ ของความร่วมมือตามที่อาจจะตกลงกัน

ข้อ 30

คณะอนุกรรมการว่าด้วยการศึกษาและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

- ตามข้อ 157 ของความตกลงพื้นฐาน ให้จัดตั้งคณะอนุกรรมการว่าด้วยการศึกษาและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (ซึ่งต่อไปในบทนี้จะเรียกว่า "คณะอนุกรรมการ")
- หน้าที่ของคณะอนุกรรมการจะมีดังต่อไปนี้
 - ทบทวนและหารือประเด็นเกี่ยวกับการปฏิบัติตามและการดำเนินการตามบทนี้อย่างมีประสิทธิภาพ
 - แลกเปลี่ยนความเห็นและข้อมูลเกี่ยวกับการส่งเสริมและการพัฒนาการศึกษาและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
 - บ่งชี้และเสนอแนะวิถีทางสำหรับความร่วมมือต่อไประหว่างคู่ภาคี
 - รายงานผลการพิจารณาและให้ข้อเสนอแนะต่อคณะกรรมการร่วมเกี่ยวกับประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามและการดำเนินการตามบทนี้
 - หารือประเด็นอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และ

- (เอฟ) ปฏิบัติหน้าที่อื่นๆ ที่อาจได้รับมอบหมายโดยคณะกรรมการร่วม
3. คณะอนุกรรมการจะมีองค์ประกอบดังต่อไปนี้
 - (เอ) สำหรับญี่ปุ่น เจ้าหน้าที่หนึ่งคนจากกระทรวงการต่างประเทศ ในฐานะประธานร่วม
 - (บี) สำหรับประเทศไทย เจ้าหน้าที่หนึ่งคนจากกระทรวงศึกษาธิการ ในฐานะประธานร่วม และ
 - (ซี) เจ้าหน้าที่อื่นๆ ของคู่มือที่มีความเชี่ยวชาญที่จำเป็นเกี่ยวกับประเด็นที่จะหารือ
 4. โดยไม่คำนึงถึงวรรค 3 ข้างต้น ผู้แทนขององค์กรที่เกี่ยวข้องที่นอกเหนือจากคู่มือฯ รวมถึงผู้แทนจากภาคเอกชนที่มีความเชี่ยวชาญที่จำเป็นเกี่ยวกับประเด็นที่จะหารือ อาจเข้าเป็นสมาชิกของคณะอนุกรรมการได้โดยคำเชิญของคณะอนุกรรมการ
 5. คณะอนุกรรมการจะประชุม ณ สถานที่และเวลาตามที่อาจจะตกลงกัน

บทที่ 7 ความร่วมมือในด้านการสร้างเสริมสภาพแวดล้อมทางธุรกิจ

ข้อ 31 หลักการทั่วไป

1. คู่ภาคีจะต้องส่งเสริมความร่วมมือเพื่อสร้างเสริมสภาพแวดล้อมทางธุรกิจในประเทศของคู่ภาคีต่อไป โดยเป็นไปตามกฎหมายและข้อบังคับของประเทศของภาคีแต่ละฝ่าย
2. เพื่อความมุ่งประสงค์นี้ ภาคีจะต้องสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยสำหรับวิสาหกิจและบุคคลทางธุรกิจของประเทศของภาคีอีกฝ่ายซึ่งกระทำการกิจกรรมทางธุรกิจของตนในประเทศของภาคีฝ่ายแรก โดยเป็นไปตามกฎหมายและข้อบังคับของประเทศตน คู่ภาคีจะต้องใช้มาตรการที่จำเป็น ซึ่งรวมถึงการจัดตั้งหน่วยงานตามที่กำหนดไว้ในข้อ 32 และข้อ 33 โดยเป็นไปตามกฎหมายและข้อบังคับของประเทศของภาคีแต่ละฝ่าย
3. โดยที่คู่ภาคียอมรับว่าการอำนวยความสะดวกและเร่งรัดขั้นตอนการยื่นขอรับการตรวจลงตราและการตรวจลงตรา การยื่นขอและการออกหนังสือรับรองสถานภาพการอยู่อาศัยและใบอนุญาตทำงานสำหรับความมุ่งประสงค์ทางธุรกิจ มีบทบาทสำคัญในการสร้างเสริมสภาพแวดล้อมทางธุรกิจ และคำนึงถึงการต่างตอบแทน คู่ภาคีจะต้องอำนวยความสะดวก เร่งรัด และปรับปรุงขั้นตอนการยื่นขอรับการตรวจลงตราและการตรวจลงตรา การยื่นขอและการออกหนังสือรับรองสถานภาพการอยู่อาศัยและใบอนุญาตทำงานสำหรับความมุ่งประสงค์ทางธุรกิจ โดยเป็นไปตามกฎหมายและข้อบังคับของประเทศของภาคีแต่ละฝ่าย ตลอดจนปรับปรุงความโปร่งใสในขั้นตอนดังกล่าว

ข้อ 32 คณะอนุกรรมการว่าด้วยการสร้างเสริมสภาพแวดล้อมทางธุรกิจ

1. ตามข้อ 157 ของความตกลงพื้นฐาน ให้จัดตั้งคณะอนุกรรมการว่าด้วยการสร้างเสริมสภาพแวดล้อมทางธุรกิจ (ซึ่งต่อไปในบทนี้จะเรียกว่า “คณะอนุกรรมการ”) ในญี่ปุ่นและประเทศไทยตามลำดับ คณะอนุกรรมการในประเทศของภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องดำเนินการเกี่ยวกับประเด็นที่เกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมทางธุรกิจในประเทศของภาคีนั้น
2. หน้าที่ของคณะอนุกรรมการในประเทศของภาคีรวมถึง
 - (เอ) ทบทวนผลการพิจารณาที่รายงานโดยสำนักงานประสานงานเกี่ยวกับการสร้างเสริมสภาพแวดล้อมทางธุรกิจ (ซึ่งต่อไปในบทนี้จะเรียกว่า “สำนักงานประสานงาน”) ที่จะจัดตั้งขึ้นในประเทศของภาคีนั้นภายใต้ข้อ 33
 - (บี) พิจารณาและแสวงหาหนทางที่จะแก้ไขปัญหาประเด็นที่เกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมทางธุรกิจในประเทศของภาคีนั้นโดยการริเริ่มของตนเองหรือเมื่อพิจารณาแล้วเห็นว่าเหมาะสม โดยอยู่บนพื้นฐานของผลการพิจารณาที่รายงานโดยสำนักงานประสานงานในประเทศของภาคีนั้น
 - (ซี) รายงานผลการพิจารณาและให้ข้อเสนอแนะซึ่งรวมถึงมาตรการที่จะใช้โดยภาคีนั้น ต่อภาคีนั้น
 - (ดี) ให้ข้อเสนอแนะแก่ภาคีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งร่วมกับคณะอนุกรรมการในประเทศของภาคีอีกฝ่าย

- (อี) ทบทวนมาตรการที่ใช้โดยภาคีนั้นในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้อเสนอแนะที่กล่าวถึงในอนุวรรค (ซี) และอนุวรรค (ดี) ข้างต้น ในกรณีที่เหมาะสม
- (เอฟ) เผยแพร่ข้อเสนอแนะที่กล่าวถึงในอนุวรรค (ซี) และอนุวรรค (ดี) ข้างต้น และผลของการทบทวนดังกล่าวต่อสาธารณะ ในลักษณะที่เหมาะสม
- (จี) รายงานข้อเสนอแนะที่กล่าวถึงในอนุวรรค (ซี) และอนุวรรค (ดี) ข้างต้นและผลการพิจารณาอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามและการดำเนินการตามบทนี้ต่อคณะกรรมการร่วมโดยพลัน
- (เอช) ตั้งกฎและกระบวนการของตนเอง และ
- (ไอ) ร่วมมือกับคณะกรรมการอื่นๆ ที่จัดตั้งขึ้นภายใต้ความตกลงฉบับนี้ ในลักษณะที่เหมาะสม เพื่อความมุ่งหมายที่จะหลีกเลี่ยงการทับซ้อนโดยไม่จำเป็นของงาน รูปแบบของความร่วมมือนี้อาจรวมถึง
- (หนึ่ง) แจกผลการพิจารณาให้คณะกรรมการดังกล่าวรู้
- (สอง) สอบถามข้อคิดเห็นจากคณะกรรมการดังกล่าว
- (สาม) เชิญสมาชิกของคณะกรรมการดังกล่าวเข้าประชุม และ
- (สี่) ถ่ายโอนประเด็นที่เกี่ยวข้องไปยังคณะกรรมการดังกล่าว ในกรณีที่เหมาะสม
3. ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมทางธุรกิจที่กล่าวถึงในอนุวรรค 2 (บี) ข้างต้น รวมถึง
- (เอ) ระยะเวลาและการอำนวยความสะดวกสำหรับขั้นตอนการยื่นขอรับการตรวจลงตราและการตรวจลงตรา การยื่นขอและการออกหนังสือรับรองสถานภาพการอยู่อาศัยและใบอนุญาตทำงานสำหรับความมุ่งประสงค์ทางธุรกิจ โดยเป็นไปตามกฎหมายและข้อบังคับของประเทศของภาคีแต่ละฝ่าย
- (บี) การสร้างเสริมความเข้าใจเกี่ยวกับระบบ กฎ ข้อบังคับ และขั้นตอนที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจ
- (ซี) การอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติทางปกครอง
- (ดี) ประเด็นที่กระทบต่อการค้าและการลงทุนระหว่างประเทศของภาคีทั้งสองฝ่าย
- (อี) การลดอุปสรรคที่ไม่จำเป็นต่อการค้าและการลงทุนระหว่างประเทศของภาคีทั้งสองฝ่าย และ
- (เอฟ) การป้องกันการสร้างอุปสรรคในการสร้างเสริมสภาพแวดล้อมทางธุรกิจ โดยการประเมินอุปสรรคและข้อเสนอแนะมาตรการที่ควรนำมาประกอบการพิจารณาโดยภาคีนั้น
4. คณะกรรมการจะมีองค์ประกอบดังต่อไปนี้
- (เอ) สำหรับคณะกรรมการในญี่ปุ่น ผู้แทนหนึ่งคนของกระทรวงการต่างประเทศ ในฐานะประธาน และผู้แทนของหน่วยงานผู้มีอำนาจที่เกี่ยวข้องของรัฐบาลญี่ปุ่น ผู้แทนของสถานเอกอัครราชทูตไทยในญี่ปุ่น ผู้แทนขององค์กรที่เกี่ยวข้องของรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยในญี่ปุ่น และหากจำเป็น เจ้าหน้าที่ที่เหมาะสมที่ส่งมาจากรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย ตลอดจนเมื่อมีคำเชิญจากคณะกรรมการในญี่ปุ่น ผู้แทนขององค์กรที่เกี่ยวข้องที่นอกเหนือจากคู่ภาคีซึ่งรวมถึงผู้แทนจากภาคเอกชน และ

- (ปี) สำหรับคณะกรรมการในประเทศไทย ผู้แทนหนึ่งคนของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน กระทรวงอุตสาหกรรม ในฐานะประธาน และผู้แทนของหน่วยงานผู้มีอำนาจที่เกี่ยวข้องของรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย ผู้แทนของสถานเอกอัครราชทูตญี่ปุ่นประจำประเทศไทย และหากจำเป็น เจ้าหน้าที่ที่เหมาะสมที่ส่งมาจากรัฐบาลญี่ปุ่น ตลอดจนเมื่อมีคำเชิญจากคณะกรรมการในประเทศไทย ผู้แทนขององค์กรที่เกี่ยวข้องที่นอกเหนือจากคู่ภาคีซึ่งรวมถึงผู้แทนจากภาคเอกชน องค์กรส่งเสริมการค้าต่างประเทศของญี่ปุ่น (เจโทร) ในประเทศไทย และสภาพการการค้าญี่ปุ่นในประเทศไทย
5. คณะกรรมการในญี่ปุ่นและคณะกรรมการในประเทศไทยจะต้องประชุมอย่างอิสระเท่าที่จำเป็น หรือเมื่อมีการร้องขอจากผู้แทนของภาคีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งในคณะกรรมการเมื่อมีประเด็นที่เกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมทางธุรกิจที่กล่าวถึงในวรรค 3 ข้างต้นเกิดขึ้น
6. คณะกรรมการในประเทศไทยของภาคีทั้งสองฝ่ายจะต้องจัดการประชุมร่วมกัน โดยมีผู้แทนของภาคีทั้งสองฝ่ายเป็นประธานร่วม เพื่อทบทวนรายงาน ข้อเสนอแนะ และในกรณีที่เหมาะสม มาตรการที่ใช้โดยคู่ภาคี ณ สถานที่และเวลาตามที่อาจจะตกลงกัน
7. ภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องนำข้อเสนอแนะที่ให้ตามอนุวรรค 2 (ซี) และอนุวรรค 2 (ดี) ข้างต้น มาประกอบการพิจารณา

ข้อ 33

สำนักงานประสานงาน

1. ตามข้อ 32 ภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องแต่งตั้งและคงไว้ซึ่งสำนักงานประสานงานในประเทศของตน
2. หน้าที่ของสำนักงานประสานงานในประเทศของภาคีจะต้องรวมถึง
 - (เอ) รับข้อซักถามจากวิสาหกิจของประเทศของภาคีอีกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายและข้อบังคับของประเทศของภาคีฝ่ายแรก และมาตรการทางปกครองอื่นๆ ในรูปแบบใดๆ ของภาคีฝ่ายแรกที่อาจส่งผลกระทบต่อกิจกรรมทางธุรกิจของวิสาหกิจของประเทศของภาคีอีกฝ่าย
 - (บี) ถ่ายโอนข้อซักถามที่กล่าวถึงในอนุวรรค (เอ) ข้างต้นไปยังหน่วยงานผู้มีอำนาจที่เกี่ยวข้องของภาคีนั้น
 - (ซี) ถ่ายโอนคำตอบที่ได้รับจากหน่วยงานผู้มีอำนาจที่เกี่ยวข้องของภาคีนั้นไปยังวิสาหกิจที่เป็นผู้ถามข้อซักถามที่กล่าวถึงในอนุวรรค (เอ) ข้างต้น
 - (ดี) ให้ข้อมูลและคำแนะนำที่จำเป็นแก่วิสาหกิจที่ถามข้อซักถามที่กล่าวถึงในอนุวรรค (เอ) ข้างต้น โดยร่วมมือกับหน่วยงานผู้มีอำนาจที่เกี่ยวข้องของภาคีนั้น และ
 - (อี) รายงานผลการพิจารณาที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ของตนที่ได้กล่าวถึงในอนุวรรค (เอ) ถึงอนุวรรค (ดี) ข้างต้น ต่อคณะกรรมการในประเทศไทยของภาคีนั้น
3. ภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องสนับสนุนให้สำนักงานประสานงานตอบข้อซักถามของวิสาหกิจที่กล่าวถึงในอนุวรรค 2 (ซี) ข้างต้นภายในระยะเวลาที่สมเหตุสมผล
4. สำนักงานประสานงานจะมีดังต่อไปนี้
 - (เอ) ในประเทศญี่ปุ่น กระทรวงการต่างประเทศ และ

(บี) ในประเทศไทย สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน กระทรวงอุตสาหกรรม

5. เมื่อมีการร้องขอจากภาคีอีกฝ่าย ภาคีจะต้องพิจารณาช่วยเหลือหรือให้การสนับสนุนสำนักงานประสานงานในประเทศของภาคีอีกฝ่าย เพื่อที่จะช่วยสร้างความเข้าใจที่ดียิ่งขึ้นเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทางธุรกิจของประเทศของภาคีอีกฝ่ายในหมู่วิสัยกิจของประเทศตนที่อยู่ในประเทศของภาคีอีกฝ่าย

บทที่ 8 ความร่วมมือในด้านบริการการเงิน

ข้อ 34 หลักการทั่วไป

ตามบทที่ 13 ของความตกลงพื้นฐาน โดยที่คู่ภาคียอมรับถึงนัยสำคัญของความร่วมมือที่ดำเนินระหว่างคู่ภาคี ตลอดจนในภูมิภาคเอเชีย เพื่อความมุ่งหมายที่จะสร้างเสริมเสถียรภาพทางการเงินของภูมิภาคและเสริมสร้างความแข็งแกร่งในการพัฒนาตลาดการเงินของภูมิภาค ซึ่งเพื่อความมุ่งประสงค์ของบทนี้รวมถึงตลาดทุนเช่นกัน คู่ภาคีจะต้องร่วมมือกันในด้านบริการการเงิน

ข้อ 35 วัตถุประสงค์หลักของความร่วมมือ

คู่ภาคีจะต้องร่วมมือกันในด้านบริการการเงิน โดยเป็นไปตามกฎหมายและข้อบังคับของประเทศของภาคีแต่ละฝ่าย เพื่อความมุ่งหมายที่จะ

- (เอ) ส่งเสริมความร่วมมือเชิงควบคุมในด้านบริการการเงิน ยอมรับถึงความสำคัญของการสร้างเสริมความรู้และทักษะ และแลกเปลี่ยนประสบการณ์
- (บี) อำนวยความสะดวกแก่การพัฒนาตลาดการเงินในประเทศของคู่ภาคีและประเทศในภูมิภาคเอเชีย และ
- (ซี) ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานของตลาดการเงินในประเทศของคู่ภาคีและในประเทศในภูมิภาคเอเชีย

ข้อ 36 ความร่วมมือเชิงควบคุม

คู่ภาคีจะต้องส่งเสริมความร่วมมือเชิงควบคุมในด้านบริการการเงิน เพื่อความมุ่งหมายที่จะ

- (เอ) ปฏิบัติตามนโยบายด้านการดูแลความแข็งแกร่งที่ทั่วถึง และสร้างเสริมการกำกับดูแลสถาบันการเงินของประเทศของภาคีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งซึ่งดำเนินการอยู่ในประเทศของภาคีอีกฝ่ายอย่างมีประสิทธิภาพ
- (บี) ตอบสนองในลักษณะที่เหมาะสมในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับโลกาภิวัตน์ของบริการการเงิน รวมถึงบริการการเงินที่ให้โดยวิธีทางอิเล็กทรอนิกส์
- (ซี) คงไว้ซึ่งสภาพแวดล้อมที่ไม่ทำให้วัตรกรรมที่ขบถฎกฎหมายของตลาดการเงินต้องหยุดชะงัก และ
- (ดี) ดำเนินการกำกับดูแลสถาบันการเงินโลกเพื่อลดความเสี่ยงในระบบให้เหลือน้อยที่สุด และเพื่อจำกัดผลกระทบที่อาจแพร่กระจายได้ในกรณีที่เกิดวิกฤติ

ข้อ 37 การพัฒนาตลาดทุน

โดยที่คู่ภาคียอมรับในความจำเป็นที่เพิ่มมากขึ้นของการสร้างเสริมความสามารถในการแข่งขันของตลาดทุนในประเทศของคู่ภาคี และการรักษาและเสริมสร้างเสถียรภาพของธุรกรรมการเงินโลกที่มีวิวัฒนาการอย่างจับปล้น คู่ภาคี

จะต้องร่วมมือกันในการอำนวยความสะดวกแก่การพัฒนาตลาดทุนในประเทศของคู่ภาคี เพื่อความมุ่งหมายที่จะค้าจุนตลาดทุนที่สมบูรณ์และก้าวหน้า และปรับปรุงความลึกและความคล่องตัวของตลาดทุนในประเทศของคู่ภาคี

ข้อ 38

การปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานของตลาดการเงิน

โดยที่คู่ภาคียอมรับว่าโครงสร้างพื้นฐานของตลาดการเงินที่มีประสิทธิภาพและน่าเชื่อถือจะอำนวยความสะดวกแก่การค้าและการลงทุน คู่ภาคีจะต้องร่วมมือกันในการเสริมสร้างความแข็งแกร่งของโครงสร้างพื้นฐานของตลาดการเงินในประเทศคู่ภาคีและในประเทศในภูมิภาคเอเชีย

ข้อ 39

การพัฒนาตลาดการเงินในภูมิภาค

1. โดยที่คู่ภาคียอมรับในความสำคัญของตลาดการเงินที่มีเสถียรภาพและดำเนินไปได้ด้วยดี คู่ภาคีจะต้องร่วมมือกันเพื่อความมุ่งหมายที่จะมีส่วนช่วยในการพัฒนาต่อไปของกิจกรรมทางการเงินข้ามพรมแดนในภูมิภาคเอเชียและการสร้างเสถียรภาพทางการเงินในภูมิภาค
2. คู่ภาคีจะต้องพยายามที่จะค้าจุนตลาดพันธบัตรภายในประเทศและในภูมิภาค โดยการร่วมมือกับประเทศอื่นๆ ในภูมิภาคเอเชีย

ข้อ 40

การติดตามผล

เพื่อความมุ่งประสงค์ของการส่งเสริมความร่วมมือในด้านบริการการเงิน คู่ภาคีอาจแลกเปลี่ยนความเห็นกันผ่านการหารืออย่างไม่เป็นทางการหากจำเป็น ในประเด็นที่มีความสนใจร่วมกันที่เกี่ยวข้องกับเรื่องต่างๆ ตัวอย่างเช่น

- (เอ) ข้อกำหนดเชิงนโยบายโดยรวมที่จะตอบสนองต่อแนวโน้มของความไม่แน่นอนที่เกิดขึ้นไม่นานมานี้ อันเนื่องมาจากการขยายตัวอย่างฉับพลันของธุรกรรมการเงินข้ามพรมแดนที่ขับเคลื่อนโดยความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีในสาขาการเงิน
- (บี) นโยบายของตนในการควบคุมสถาบันการเงินของประเทศคู่ภาคี
- (ซี) การกำกับดูแลและการตรวจสอบสถาบันการเงินของประเทศของภาคีที่ดำเนินการอยู่ในประเทศของภาคีอีกฝ่าย
- (ดี) การควบคุมดูแลและการสอดส่องธุรกรรมบริการการเงินทางอินเทอร์เน็ต
- (อี) การพัฒนาตลาดการเงินและโครงสร้างพื้นฐานทางการเงินของประเทศของคู่ภาคี ซึ่งรวมถึงการสร้างสภาพแวดล้อมที่นำมาซึ่งความร่วมมือระหว่างภาคเอกชนในสาขาการเงินของประเทศของภาคีทั้งสองฝ่าย และ
- (เอฟ) ความร่วมมือเพื่อความมุ่งหมายที่จะส่งเสริมการพัฒนาตลาดการเงินที่มีเสถียรภาพและดำเนินไปได้ด้วยดีในภูมิภาคเอเชีย

บทที่ 9 ความร่วมมือในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

ข้อ 41 หลักการทั่วไป

1. ตามบทที่ 13 ของความตกลงพื้นฐาน โดยที่คู่ภาคียอมรับว่ามีการพัฒนาอย่างฉับพลันของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ซึ่งต่อไปในบทนี้จะเรียกว่า “ไอ ซี ที”) และการพัฒนาของทางปฏิบัติทางธุรกิจที่เกี่ยวกับบริการที่เกี่ยวข้องกับ ไอ ซี ที ทั้งในบริบทภายในประเทศและระหว่างประเทศ ซึ่งนำโดยทั้งภาคเอกชนและภาครัฐ คู่ภาคีจะต้องร่วมมือกันในการส่งเสริมการพัฒนา ไอ ซี ที และบริการที่เกี่ยวข้องกับ ไอ ซี ที เพื่อลดความเหลื่อมล้ำด้านดิจิทัล และสร้างสังคมแห่งภูมิปัญญาเพื่อความมุ่งหมายที่จะได้มาซึ่งผลประโยชน์สูงสุดของการใช้ ไอ ซี ที สำหรับประเทศของคู่ภาคี
2. คู่ภาคีจะต้องพัฒนา และสร้างเสริมความเป็นหุ้นส่วนและความร่วมมือในด้าน ไอ ซี ที เพื่อส่งเสริมการพัฒนา ไอ ซี ที ที่ยั่งยืน โดยเน้นเรื่องโครงข่าย ไอ ซี ที ระหว่างประเทศในภูมิภาคเอเชีย

ข้อ 42 สาขาและรูปแบบของความร่วมมือ

1. ตามข้อ 154 ของความตกลงพื้นฐาน สาขาของความร่วมมือภายใต้บทนี้ รวมถึง
 - (เอ) โครงข่ายโทรคมนาคมที่ก้าวหน้า รวมถึงโครงข่ายอินเทอร์เน็ตยุคหน้า และโครงข่ายอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงระหว่างเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเอเชียตะวันออกเฉียงเหนือ โดยผ่านทางโครงการอินเทอร์เน็ตแถบความถี่กว้างของเอเชีย
 - (บี) การส่งเสริมการใช้บริการที่เกี่ยวข้องกับ ไอ ซี ที โดยผู้บริโภค และโดยภาครัฐและภาคเอกชน รวมถึงบริการที่เกิดขึ้นใหม่ ดังเช่น บริการมัลติมีเดียโต้ตอบแถบความถี่กว้าง
 - (ซี) การส่งเสริมการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ และการพัฒนากฎหมายและแนวทางที่เกี่ยวข้อง รวมถึงความร่วมมือเพื่ออำนวยความสะดวกเกี่ยวกับขั้นตอนในการรับรอง หรือให้การยอมรับหน่วยงานผู้มีอำนาจในการออกหนังสือรับรอง
 - (ดี) การส่งเสริมการแพร่กระจายเนื้อหาดิจิทัลบนฐานแถบความถี่กว้าง
 - (อี) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่เกี่ยวข้องกับ ไอ ซี ที รวมถึงมาตรฐานทักษะ และ
 - (เอฟ) สาขาอื่นๆ ของความร่วมมือที่คู่ภาคีเห็นว่าสำคัญ ซึ่งรวมถึง
 - (หนึ่ง) การร่วมมือกันเกี่ยวกับการวิจัยและการพัฒนา ไอ ซี ที
 - (สอง) การเข้าถึงโครงข่ายสารสนเทศได้ทุกหนทุกแห่ง
 - (สาม) การให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล
 - (สี่) ยุทธศาสตร์เชิงควบคุมเพื่อส่งเสริมการแข่งขันในสาขา ไอ ซี ที
 - (ห้า) รัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์

- (หก) การส่งเสริมการสร้างศักยภาพเกี่ยวกับโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการพัฒนา ไอ ซี ที
 - (เจ็ด) การเข้าถึงสารสนเทศหลายภาษา
 - (แปด) ซอฟต์แวร์แบบเปิดเผยแหล่งที่มา
 - (เก้า) การเรียนรู้ทางอิเล็กทรอนิกส์
 - (สิบ) นโยบายและข้อบังคับเกี่ยวกับ ไอ ซี ที
 - (สิบเอ็ด) เทคโนโลยีที่ช่วยในการลดความเหลื่อมล้ำเชิงดิจิทัลสำหรับกลุ่มที่อ่อนแอและด้อยโอกาสในสังคม
 - (สิบสอง) โครงข่ายแถบความถี่กว้างในพื้นที่ชนบท และ
 - (สิบสาม) สาขาความร่วมมืออื่นๆ ตามที่อาจจะตกลงกัน
2. ตามข้อ 154 ของความตกลงพื้นฐาน รูปแบบของความร่วมมือภายใต้บทนี้อาจรวมถึง
- (เอ) การส่งเสริมการหารือเกี่ยวกับประเด็นด้านนโยบาย
 - (บี) การส่งเสริมความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนของประเทศของคู่ภาคี และ
 - (ซี) การสร้างเสริมความร่วมมือในเวทีระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับ ไอ ซี ที

ข้อ 43

คณะกรรมการว่าด้วย ไอ ซี ที

1. ตามข้อ 157 ของความตกลงพื้นฐาน ให้จัดตั้งคณะกรรมการว่าด้วย ไอ ซี ที (ซึ่งต่อไปในบทนี้จะเรียกว่า “คณะกรรมการ”)
2. คณะกรรมการจะมีหน้าที่ดังต่อไปนี้
- (เอ) ทบทวนและหารือประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามและการดำเนินการตามบทนี้อย่างมีประสิทธิภาพ
 - (บี) แลกเปลี่ยนความเห็นและข้อมูลเกี่ยวกับการส่งเสริมและการพัฒนาความร่วมมือด้าน ไอ ซี ที
 - (ซี) บังชี้และเสนอแนะวิถีทางเพื่อความร่วมมือต่อไประหว่างคู่ภาคี
 - (ดี) รายงานผลการพิจารณาและให้ข้อเสนอแนะต่อคณะกรรมการร่วมกับประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามและการดำเนินการตามบทนี้
 - (อี) หารือประเด็นอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับ ไอ ซี ที และ
 - (เอฟ) ปฏิบัติหน้าที่อื่นๆ ที่อาจได้รับมอบหมายโดยคณะกรรมการร่วม
3. คณะกรรมการจะมีองค์ประกอบดังต่อไปนี้
- (เอ) สำหรับญี่ปุ่น เจ้าหน้าที่หนึ่งคนจากกระทรวงกิจการภายในและการสื่อสาร และเจ้าหน้าที่หนึ่งคนจากกระทรวงเศรษฐกิจ การค้า และอุตสาหกรรม ในฐานะประธานร่วม

- (บี) สำหรับประเทศไทย เจ้าหน้าที่หนึ่งคนจากกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ในฐานะประธานร่วม และ
 - (ซี) เจ้าหน้าที่อื่นๆ ของคู่มือที่มีความเชี่ยวชาญที่จำเป็นเกี่ยวกับประเด็นที่จะหารือ ดังเช่น สำหรับประเทศไทย เจ้าหน้าที่จากกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
4. โดยไม่คำนึงถึงวรรค 3 ข้างต้น ผู้แทนขององค์กรที่เกี่ยวข้องที่นอกเหนือจากคู่มือ รวมถึงผู้แทนจากภาคเอกชนที่มีความเชี่ยวชาญที่จำเป็นเกี่ยวกับประเด็นที่จะหารือ อาจเป็นสมาชิกของคณะอนุกรรมการได้โดยคำเชิญของคณะอนุกรรมการ
5. คณะอนุกรรมการจะประชุมกัน ณ สถานที่และเวลาตามที่อาจจะตกลงกัน

บทที่ 10

ความร่วมมือในด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี พลังงาน และสิ่งแวดล้อม

ข้อ 44

หลักการทั่วไป

1. ตามบทที่ 13 ของความตกลงพื้นฐาน โดยที่คู่ภาคียอมรับว่าวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี พลังงาน และสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสาขาที่มีความก้าวหน้า จะมีส่วนช่วยในการขยายตัวต่อไปของเศรษฐกิจของประเทศของภาคีแต่ละฝ่ายทั้งในระยะกลางและระยะยาว คู่ภาคีจะต้องพัฒนาและส่งเสริมความร่วมมือระหว่างกันเพื่อความมุ่งประสงค์ในทางสันติสุข การพัฒนาที่ยั่งยืน และการใช้ทรัพยากรในสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี พลังงาน และสิ่งแวดล้อมอย่างมีประสิทธิภาพ บนพื้นฐานของความเป็นหุ้นส่วนเพื่อผลประโยชน์ร่วมกัน
2. คู่ภาคีจะต้องพัฒนา และสร้างเสริมความเป็นหุ้นส่วนและความร่วมมือในด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี พลังงาน และสิ่งแวดล้อมเพื่อส่งเสริมการพัฒนาที่ยั่งยืนและการสร้างศักยภาพเพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นของประชาชนของประเทศของคู่ภาคี
3. ความร่วมมือภายใต้บทนี้ ซึ่งรวมถึงแผนการปฏิบัติตามภายใต้ข้อ 47 อาจได้รับการพิจารณาให้เป็นโครงการหนึ่งภายใต้กลไกเพื่อการพัฒนาที่สะอาดที่ระบุไว้ในข้อ 12 ของพิธีสารเกียวโตแห่งอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (ซึ่งต่อไปในข้อนี้จะเรียกว่า “พิธีสารเกียวโต”) ได้เป็นรายการนี้ เพื่อความมุ่งประสงค์นี้ คู่ภาคียอมรับในสิทธิของประเทศของภาคีแต่ละฝ่ายภายใต้พิธีสารเกียวโตในการตัดสินใจว่าจะให้ความเห็นชอบต่อโครงการแต่ละโครงการดังกล่าวหรือไม่

ข้อ 45

สาขาและรูปแบบของความร่วมมือ

1. ตามข้อ 154 ของความตกลงพื้นฐาน คู่ภาคีจะต้องร่วมมือกัน และในกรณีที่จำเป็นและเหมาะสม จะต้องสนับสนุนและอำนวยความสะดวกแก่ความร่วมมือระหว่างสองฝ่าย ซึ่งฝ่ายหนึ่งหรือทั้งสองฝ่ายเป็นองค์กรในประเทศคู่ภาคีที่นอกเหนือจากคู่ภาคี ภายใต้เงื่อนไขที่ได้ตกลงกัน ในสาขาและรูปแบบตามที่ระบุไว้ในข้อนี้
2. สาขาของความร่วมมือภายใต้บทนี้รวมถึง
 - (เอ) วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่เหมาะสมสำหรับเป็นพื้นฐานของการพัฒนาอุตสาหกรรม
 - (บี) ชีววิทยาศาสตร์ รวมถึงเทคโนโลยีชีวภาพ
 - (ซี) เทคโนโลยีขั้นสูง รวมถึงเทคโนโลยีและวิศวกรรมเกี่ยวกับวัสดุ นาโนเทคโนโลยี และชีวมวล
 - (ดี) การกำหนดมาตรฐานและการออกไปรับรอง
 - (อี) พลังงาน ซึ่งรวมถึงพลังงานแสงอาทิตย์
 - (เอฟ) การจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และการอนุรักษ์และคุ้มครองสิ่งแวดล้อม
 - (จี) การลดความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติ ซึ่งรวมถึงระบบการเตือนภัยล่วงหน้า และ

- (เอช) สาขาความร่วมมืออื่นๆ ตามที่อาจจะตกลงกัน
3. รูปแบบของความร่วมมือภายใต้บทนี้รวมถึง
- (เอ) การแลกเปลี่ยนสารสนเทศและข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรม นโยบาย ทางปฏิบัติ และกฎหมายและข้อบังคับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนที่เกี่ยวกับการวิจัยและการพัฒนาในด้านที่เกี่ยวข้อง
- (บี) การศึกษา การสัมมนา การประชุมเชิงปฏิบัติการ การประชุม และการฝึกอบรมร่วมกันในหัวข้อทั่วไปหรือเฉพาะเจาะจงในด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี พลังงาน และสิ่งแวดล้อม
- (ซี) บังคับโครงการ และแผนงานการวิจัยและการพัฒนาที่อาจจะทำได้อย่างเป็นทางการบนพื้นฐานของความร่วมมือ
- (ดี) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และการสร้างศักยภาพในสาขาที่เกี่ยวข้อง
- (อี) การแลกเปลี่ยนและการเยือนของนักวิทยาศาสตร์ บุคลากรด้านเทคนิคหรือผู้เชี่ยวชาญอื่นๆ
- (เอฟ) การปฏิบัติตามโครงการและแผนงานความร่วมมือที่ได้ตกลงกัน ซึ่งรวมถึงแผนงานการวิจัยและการพัฒนา
- (จี) การปฏิบัติตามโครงการร่วมที่มีประเทศอื่นๆ ในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงเข้ามาเกี่ยวข้อง
- (เอช) การสนับสนุนความเชื่อมโยงผ่านทางอุทยานวิทยาศาสตร์และซอฟต์แวร์
- (ไอ) ความร่วมมือระหว่างสถาบันทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีขั้นสูง และ
- (เจ) รูปแบบความร่วมมืออื่นๆ ตามที่ได้ตกลงกัน

ข้อ 46

คณะอนุกรรมการว่าด้วยวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี พลังงาน และสิ่งแวดล้อม

- ตามข้อ 157 ของความตกลงพื้นฐาน ให้จัดตั้งคณะอนุกรรมการว่าด้วยวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี พลังงานและสิ่งแวดล้อม (ซึ่งต่อไปในบทนี้จะเรียกว่า “คณะอนุกรรมการ”)
- หน้าที่ของคณะอนุกรรมการจะมีดังต่อไปนี้
 - ทบทวนและหารือประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามและการดำเนินการตามบทนี้อย่างมีประสิทธิภาพ
 - แลกเปลี่ยนความเห็น และข้อมูลเกี่ยวกับการส่งเสริมและการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี พลังงาน และสิ่งแวดล้อม
 - บังคับและเสนอแนะวิถีทางเพื่อความร่วมมือต่อไประหว่างคู่ภาคี
 - รายงานผลการพิจารณาและให้ข้อเสนอแนะต่อคณะกรรมการร่วมเกี่ยวกับประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามและการดำเนินการตามบทนี้
 - หารือประเด็นอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี พลังงาน และสิ่งแวดล้อม และ
 - ปฏิบัติหน้าที่อื่นๆ ที่อาจได้รับมอบหมายโดยคณะกรรมการร่วม
- คณะอนุกรรมการจะมีองค์ประกอบดังต่อไปนี้

- (เอ) สำหรับญี่ปุ่น เจ้าหน้าที่หนึ่งคนจากกระทรวงการศึกษา วัฒนธรรม กีฬา วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี ในฐานะประธานร่วม
 - (บี) สำหรับประเทศไทย เจ้าหน้าที่หนึ่งคนจากกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ในฐานะประธานร่วม และ
 - (ซี) เจ้าหน้าที่อื่นๆ ของคูภาคีที่มีความเชี่ยวชาญที่จำเป็นเกี่ยวกับประเด็นที่จะหารือ
4. โดยไม่คำนึงถึงวรรค 3 ข้างต้น ผู้แทนขององค์กรที่เกี่ยวข้องที่นอกเหนือจากคูภาคี รวมถึงผู้แทนจากภาคเอกชนที่มีความเชี่ยวชาญที่จำเป็นเกี่ยวกับประเด็นที่จะหารืออาจเข้าเป็นสมาชิกของคณะอนุกรรมการได้โดยคำเชิญของคณะอนุกรรมการ
5. คณะอนุกรรมการจะประชุมกัน ณ สถานที่และเวลาตามที่อาจจะตกลงกัน

ข้อ 47

ข้อตกลงเพื่อการปฏิบัติตาม

หน่วยงานของคูภาคีอาจจัดทำข้อตกลงเพื่อการปฏิบัติตามที่ระบุรายละเอียดและขั้นตอนของความร่วมมือภายใต้บท

บทที่ 11

ความร่วมมือในด้านวิสาหกิจขนาดย่อมและขนาดกลาง

ข้อ 48

หลักการทั่วไป

1. ตามบทที่ 13 ของความตกลงพื้นฐาน โดยที่คู่ภาคียอมรับในบทบาทของวิสาหกิจขนาดย่อมและขนาดกลาง (ซึ่งต่อไปในบทนี้จะเรียกว่า “เอส เอ็ม อี”) ซึ่งเป็นรากฐานสำคัญในการคงไว้ซึ่งพลวัตและการสร้างเสริมความสามารถในการแข่งขันของเศรษฐกิจของประเทศของภาคีแต่ละฝ่าย คู่ภาคีจะต้องคำนึงความร่วมมืออย่างใกล้ชิดระหว่าง เอส เอ็ม อี ของประเทศคู่ภาคี และร่วมมือกันในการส่งเสริมความยั่งยืนและการเติบโตของ เอส เอ็ม อี เหล่านั้น
2. คู่ภาคียอมรับและสนับสนุนบทบาทอันจำเป็นยิ่งของภาคเอกชนในความร่วมมือ เอส เอ็ม อี ที่จะได้รับการปฏิบัติตามภายใต้บทนี้

ข้อ 49

สาขาและรูปแบบของความร่วมมือ

ตามข้อ 154 ของความตกลงพื้นฐาน สาขาและรูปแบบของความร่วมมือภายใต้บทนี้ รวมถึง

- (เอ) การสร้างศักยภาพสำหรับ เอส เอ็ม อี
- (บี) การส่งเสริมความร่วมมือทางธุรกิจและการพัฒนาการตลาด
- (ซี) การเสริมสร้างความแข็งแกร่งของการจัดการ ความสามารถในการแข่งขัน และความสามารถในเชิงเทคโนโลยีของ เอส เอ็ม อี
- (ดี) การปรับปรุงการเข้าถึงแหล่งการเงินสำหรับ เอส เอ็ม อี
- (อี) การแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับนโยบายและทางปฏิบัติที่ดีที่สุดของ เอส เอ็ม อี และ
- (เอฟ) สาขาและรูปแบบความร่วมมืออื่นๆ ตามที่อาจจะตกลงกัน

ข้อ 50

การสนับสนุนและการอำนวยความสะดวกแก่ความร่วมมือ

ในด้านการค้าและการลงทุนสำหรับ เอส เอ็ม อี

1. โดยที่คู่ภาคียอมรับในที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ของประเทศไทยในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ คู่ภาคีจะต้องร่วมมือกันในการอำนวยความสะดวกแก่การลงทุนของ เอส เอ็ม อี ญี่ปุ่นในประเทศไทย เพื่อความมุ่งหมายที่จะทำให้ เอส เอ็ม อี ของประเทศคู่ภาคีสามารถร่วมมือกันในธุรกิจของตน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ได้ คู่ภาคีจะต้องร่วมมือในลักษณะเดียวกันในการสนับสนุนและอำนวยความสะดวกแก่การลงทุนของ เอส เอ็ม อี ไทยในญี่ปุ่น
2. คู่ภาคีจะต้องสนับสนุนพันธมิตรทางธุรกิจในสาขาการค้าและการลงทุนระหว่าง เอส เอ็ม อี ญี่ปุ่นและไทยผ่านทาง การจับคู่ทางธุรกิจ การสร้างเครือข่ายเพื่ออำนวยความสะดวก และวิธีการที่เหมาะสมอื่นๆ เพื่อสร้างเสริมความสามารถในการแข่งขัน และเพื่อเพิ่มโอกาสทางธุรกิจของ เอส เอ็ม อี เหล่านั้นในตลาดของประเทศของภาคีแต่ละฝ่ายและในตลาดโลก

ข้อ 51

คณะอนุกรรมการว่าด้วย เอส เอ็ม อี

1. ตามข้อ 157 ของความตกลงพื้นฐาน ให้จัดตั้งคณะอนุกรรมการว่าด้วยวิสาหกิจขนาดย่อมและขนาดกลาง (ซึ่งต่อไปในบทนี้จะเรียกว่า “คณะอนุกรรมการ”)
2. หน้าที่ของคณะอนุกรรมการจะมีดังต่อไปนี้
 - (เอ) ทบทวนและหารือประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามและการดำเนินการตามบทนี้อย่างมีประสิทธิภาพ
 - (บี) แลกเปลี่ยนความเห็นและข้อมูลเกี่ยวกับการส่งเสริมและการพัฒนาความร่วมมือในด้าน เอส เอ็ม อี
 - (ซี) บังชี้และเสนอแนะวิธีทางสำหรับความร่วมมือต่อไประหว่างคู่ภาคี เพื่อพัฒนาและสร้างเสริมความเป็นหุ้นส่วนระหว่าง เอส เอ็ม อี ญี่ปุ่นและไทย
 - (ดี) รายงานผลการพิจารณาและให้ข้อเสนอแนะต่อคณะกรรมการร่วมกับประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามและการดำเนินการตามบทนี้
 - (อี) หารือประเด็นอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับ เอส เอ็ม อี และ
 - (เอฟ) ปฏิบัติหน้าที่อื่นๆ ที่อาจได้รับมอบหมายโดยคณะกรรมการร่วม
3. คณะอนุกรรมการจะมีองค์ประกอบดังต่อไปนี้
 - (เอ) สำหรับญี่ปุ่น เจ้าหน้าที่หนึ่งคนจากกระทรวงเศรษฐกิจ การค้า และอุตสาหกรรม ในฐานะประธานร่วม
 - (บี) สำหรับประเทศไทย เจ้าหน้าที่หนึ่งคนจากสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม กระทรวงอุตสาหกรรม ในฐานะประธานร่วม และ
 - (ซี) เจ้าหน้าที่อื่นๆ ของคู่ภาคีที่มีความเชี่ยวชาญที่จำเป็นเกี่ยวกับประเด็นที่จะหารือ
4. โดยไม่คำนึงถึงวรรค 3 ข้างต้น ผู้แทนขององค์กรที่เกี่ยวข้องที่นอกเหนือจากคู่ภาคี ซึ่งรวมถึงผู้แทนจากภาคเอกชน ดังเช่น สำหรับญี่ปุ่น องค์กรส่งเสริมการค้าต่างประเทศของญี่ปุ่น และสำหรับประเทศไทย สภาหอการค้าไทย และสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ที่มีความเชี่ยวชาญที่จำเป็นเกี่ยวกับประเด็นที่จะหารืออาจเป็นสมาชิกของคณะอนุกรรมการได้โดยคำเชิญของคณะอนุกรรมการ
5. คณะอนุกรรมการจะประชุมกัน ณ สถานที่และเวลาตามที่จะตกลงกัน

บทที่ 12 ความร่วมมือในด้านการท่องเที่ยว

ข้อ 52 หลักการทั่วไป

1. ตามบทที่ 13 ของความตกลงพื้นฐาน โดยที่คู่ภาคียอมรับว่าการท่องเที่ยวจะมีส่วนช่วยในการสร้างเสริมความเข้าใจซึ่งกันและกันระหว่างประชาชนของประเทศของคู่ภาคี และการท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่สำคัญสำหรับเศรษฐกิจของประเทศของภาคีแต่ละฝ่าย คู่ภาคีจะต้องร่วมมือกันเพื่อส่งเสริมและพัฒนากิจการท่องเที่ยวในประเทศของคู่ภาคี
2. คู่ภาคีจะต้องพัฒนา และสร้างเสริมความเป็นหุ้นส่วนและความร่วมมือในด้านการท่องเที่ยว โดยเน้นเรื่องการค้าแลกเปลี่ยนการท่องเที่ยว และการสร้างเสริมการเชื่อมต่อของการเดินทางระหว่างเอเชียตะวันออกเฉียงเหนือและเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ตลอดจนการเชื่อมต่อของการเดินทางระหว่างเอเชียใต้และเอเชียตะวันออกเฉียงเหนือ

ข้อ 53 สาขาและรูปแบบของความร่วมมือ

1. ตามข้อ 154 ของความตกลงพื้นฐาน โดยที่คู่ภาคียอมรับว่ามี การเพิ่มขึ้นอย่างสม่ำเสมอของจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางระหว่างประเทศคู่ภาคีและในภูมิภาคเอเชีย คู่ภาคีจะต้องร่วมมือกัน และในกรณีที่น่าจะเป็นและเหมาะสม จะต้องสนับสนุนและอำนวยความสะดวกแก่ความร่วมมือระหว่างสองฝ่ายซึ่งฝ่ายหนึ่งหรือทั้งสองฝ่ายเป็นองค์กรในประเทศคู่ภาคีที่นอกเหนือจากคู่ภาคี ภายใต้เงื่อนไขที่ได้ตกลงกัน ในสาขาและรูปแบบตามที่ได้ระบุไว้ในข้อนี้
2. สาขาของความร่วมมือภายใต้บทนี้ รวมถึง
 - (เอ) การอำนวยความสะดวกแก่การท่องเที่ยวและการสร้างเสริมการเชื่อมต่อของการเดินทาง
 - (บี) การอำนวยความสะดวกแก่ขั้นตอนการยื่นขอรับการตรวจลงตราสำหรับความมุ่งประสงค์ในการท่องเที่ยวในประเทศของคู่ภาคี
 - (ซี) ความร่วมมือซึ่งกันและกันในการทำการตลาดและการส่งเสริมการขาย
 - (ดี) การส่งเสริมโปรแกรมการท่องเที่ยว ซึ่งรวมถึงการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว สปาไทย และน้ำพุร้อน (อนเซ็น) ของญี่ปุ่น ตลอดจนการท่องเที่ยวทางน้ำและการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
 - (อี) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และ
 - (เอฟ) สาขาความร่วมมืออื่นๆ ตามที่อาจจะตกลงกัน
3. รูปแบบของความร่วมมือภายใต้บทนี้ รวมถึง
 - (เอ) การแลกเปลี่ยนสารสนเทศ ข้อมูล และความคิดเห็น
 - (บี) การเยือน และการแลกเปลี่ยนของผู้เชี่ยวชาญและเจ้าหน้าที่ด้านการท่องเที่ยว
 - (ซี) การสัมมนา การประชุมเชิงปฏิบัติการ การประชุม และการฝึกอบรมร่วมกัน
 - (ดี) การส่งเสริมแพ็คเกจการท่องเที่ยว

- (อี) การส่งเสริมการรณรงค์การท่องเที่ยวในประเทศของคู่ภาคี และ
- (เอฟ) การส่งเสริมการฝึกอบรมบุคลากรที่ประกอบอาชีพในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

ข้อ 54

คณะกรรมการว่าด้วยการท่องเที่ยว

1. ตามข้อ 157 ของความตกลงพื้นฐาน ให้จัดตั้งคณะกรรมการว่าด้วยการท่องเที่ยว (ซึ่งต่อไปในบทนี้จะเรียกว่า “คณะกรรมการ”)
 2. หน้าที่ของคณะกรรมการจะมีดังต่อไปนี้
 - (เอ) ทบทวนและหารือประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามและการดำเนินการตามบทนี้ให้มีประสิทธิภาพ
 - (บี) หารือวิถีทางเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ขั้นตอนการยื่นขอรับการตรวจลงตราสำหรับความมุ่งประสงค์ในการท่องเที่ยวในประเทศของคู่ภาคี
 - (ซี) แลกเปลี่ยนความเห็น และข้อมูลเกี่ยวกับการส่งเสริมและการพัฒนาการท่องเที่ยว
 - (ดี) บังชี้และเสนอแนะวิถีทางเพื่อความร่วมมือต่อไประหว่างคู่ภาคี
 - (อี) รายงานผลการพิจารณาและให้ข้อเสนอแนะต่อคณะกรรมการร่วมกับประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามและการดำเนินการตามบทนี้
 - (เอฟ) หารือประเด็นอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว และ
 - (จี) ปฏิบัติหน้าที่อื่นๆ ที่อาจได้รับมอบหมายโดยคณะกรรมการร่วม
 3. คณะกรรมการจะมีองค์ประกอบดังต่อไปนี้
 - (เอ) สำหรับญี่ปุ่น เจ้าหน้าที่หนึ่งคนจากกระทรวงที่ดิน โครงสร้างพื้นฐาน และการขนส่ง ในฐานะประธานร่วม
 - (บี) สำหรับประเทศไทย เจ้าหน้าที่หนึ่งคนจากกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ในฐานะประธานร่วม และ
 - (ซี) เจ้าหน้าที่อื่นๆ ของคู่ภาคีที่มีความเชี่ยวชาญที่จำเป็นเกี่ยวกับประเด็นที่จะหารือ ดังเช่น สำหรับญี่ปุ่น เจ้าหน้าที่จากกระทรวงการต่างประเทศ
4. โดยไม่คำนึงถึงวรรค 3 ข้างต้น ผู้แทนของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่นอกเหนือจากคู่ภาคี รวมถึงผู้แทนจากภาคเอกชนที่มีความเชี่ยวชาญที่จำเป็นเกี่ยวกับประเด็นที่จะหารืออาจเข้าเป็นสมาชิกของคณะกรรมการได้โดยคำเชิญจากคณะกรรมการ
5. คณะกรรมการจะประชุมกัน ณ สถานที่และเวลาตามที่จะตกลงกัน

บทที่ 13

ความร่วมมือในด้านการส่งเสริมการค้าและการลงทุน

ข้อ 55

หลักการทั่วไป

ตามบทที่ 13 ของความตกลงพื้นฐาน โดยที่คู่ภาคียอมรับว่าความพยายามของคู่ภาคีในการอำนวยความสะดวกแก่การแลกเปลี่ยนและความร่วมมือระหว่างสองฝ่าย ซึ่งฝ่ายหนึ่งหรือทั้งสองฝ่ายเป็นองค์กรในประเทศของคู่ภาคีที่นอกเหนือจากคู่ภาคี จะส่งเสริมการค้าและการลงทุนในญี่ปุ่นและประเทศไทย คู่ภาคีจะต้องร่วมมือกันในการส่งเสริมกิจกรรมการค้าและการลงทุนซึ่งกระทำโดยวิสาหกิจเอกชนของประเทศคู่ภาคี

ข้อ 56

สาขาและรูปแบบของความร่วมมือ

1. ตามข้อ 154 ของความตกลงพื้นฐาน โดยที่คู่ภาคียอมรับในความสำคัญของกิจกรรมความร่วมมือเพื่อการส่งเสริมภาคเอกชนในประเทศของคู่ภาคี และความสำคัญของการสรรสร้างข้อริเริ่มหรือโครงการซึ่งเกี่ยวข้องกับกิจกรรมดังกล่าว คู่ภาคีจะต้องร่วมมือกันและอำนวยความสะดวกแก่ความร่วมมือระหว่างภาคเอกชนซึ่งมีส่วนช่วยอย่างมีนัยสำคัญต่อการขยายการค้าและการลงทุนระหว่างประเทศคู่ภาคี

(เอ) การส่งเสริมการค้าและการลงทุนสำหรับโครงการ "ครัวไทยสู่ครัวโลก"

(บี) "โครงการความร่วมมืออุตสาหกรรมเหล็กกล้า" ระหว่างญี่ปุ่นและประเทศไทย

(ซี) โครงการ "สถาบันการพัฒนาศูนย์บริการด้านยานยนต์"

(ดี) การอนุรักษ์พลังงาน

(อี) เศรษฐกิจสร้างมูลค่า

(เอฟ) ความเป็นหุ้นส่วนระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน และ

(จี) ความร่วมมือด้านสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม

2. ตามข้อ 154 ของความตกลงพื้นฐาน โดยที่คู่ภาคียอมรับในความมุ่งมั่นของไทยที่มีต่อสาขาที่มีการเติบโตสูง ดังเช่น เกษตรอุตสาหกรรม อุตสาหกรรมแฟชั่น อุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วน อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ บริการเพิ่มมูลค่า และพลังงานทดแทน คู่ภาคีจะต้องสนับสนุนและอำนวยความสะดวกแก่ความร่วมมือระหว่างองค์การส่งเสริมการค้าต่างประเทศของญี่ปุ่น (ซึ่งต่อไปในบทนี้จะเรียกว่า "เจโทร") สำหรับฝ่ายญี่ปุ่น และกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศของญี่ปุ่น (ซึ่งต่อไปในบทนี้จะเรียกว่า "ดี อี พี") และสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน กระทรวงอุตสาหกรรม (ซึ่งต่อไปในบทนี้จะเรียกว่า "บี ไอ ไอ") สำหรับฝ่ายประเทศไทย โดยเป็นไปตามข้อตกลงที่ทำขึ้นระหว่างหน่วยงานเหล่านี้ ความร่วมมือดังกล่าวที่จะได้รับการปฏิบัติตามโดย เจโทร ดี อี พี และ บี ไอ ไอ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอื่นๆ ตามที่คู่ภาคีได้ตกลงกันโดยการปรึกษาหารืออย่างใกล้ชิดกับภาคเอกชน รวมถึงความร่วมมือดังต่อไปนี้

(เอ) การร่วมกันจัดคณะผู้แทนและสัมมนาเฉพาะสาขาเพื่อการขยายตัวต่อไปของการค้าและการลงทุน โดยเน้นในสาขาที่มีการเติบโตสูง

- (บี) การแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับการค้าและการลงทุน ซึ่งรวมถึงข้อมูลดังกล่าวที่เกี่ยวกับบริษัทญี่ปุ่นและไทยที่ต้องการเข้ามาสร้างความเชื่อมโยงทางธุรกิจผ่านอินเทอร์เน็ต เพื่ออำนวยความสะดวกแก่การพัฒนาการติดต่อสื่อสารและความสัมพันธ์ทางธุรกิจของบริษัทดังกล่าว
- (ซี) การสนับสนุนผู้ลงทุนของประเทศของคู่ภาคีที่อาจเข้ามาลงทุนในอนาคตในการใช้ประโยชน์จากสิ่งอำนวยความสะดวกและจุดติดต่อที่เกี่ยวข้องซึ่งดำเนินการโดย เจโทร ดี อี พี และ บี โอ ไอ รวมถึง
- (หนึ่ง) ในประเทศไทย ศูนย์สนับสนุนธุรกิจของเจโทรในประเทศไทย (บี เอส ซี ที) โต๊ะญี่ปุ่นของ บี โอ ไอ และศูนย์บริการส่งออกแบบเบ็ดเสร็จของ ดี อี พี และ
- (สอง) ในประเทศญี่ปุ่น ศูนย์สนับสนุนธุรกิจการลงทุนในญี่ปุ่น สำนักงานการค้าของ ดี อี พี และสำนักงาน บี โอ ไอ
- (ดี) การแลกเปลี่ยนผู้เชี่ยวชาญและผู้ชำนาญเฉพาะทาง และการรับผู้ฝึกงานและนักวิจัยเพื่อที่จะเสริมสร้างความแข็งแกร่งของการพัฒนาการค้าและการลงทุน
- (อี) การให้ข้อมูลเกี่ยวกับกฎหมายและข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจ ตลอดจนสภาพแวดล้อมทางธุรกิจของประเทศของคู่ภาคี และ
- (เอฟ) สาขาและรูปแบบอื่นๆ ของความร่วมมือตามที่อาจจะตกลงกัน
3. ภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องส่งเสริมและสนับสนุนข้อริเริ่มที่นำผู้ซึ่งมีความเป็นไปได้ว่าจะมาเป็นหุ้นส่วนธุรกิจมารวมกัน เพื่อความมุ่งหมายที่จะสนับสนุนธุรกิจ รวมถึงการลงทุนในธุรกิจร่วมกันระหว่างผู้ลงทุนญี่ปุ่นและไทยในสาขาที่อาจจะตกลงกัน ข้อริเริ่มดังกล่าวอาจรวมถึงกิจกรรมที่ดำเนินการตามวรรค 2 ข้างต้น

บทที่ 14
การระงับข้อพิพาท

ข้อ 57
การระงับข้อพิพาท

บทที่ 14 ของความตกลงพื้นฐานจะใช้บังคับโดยอนุโลมในส่วนที่เกี่ยวกับการระงับข้อพิพาทระหว่างคู่ภาคีเกี่ยวกับการตีความหรือการใช้บังคับของบทที่ 1 บทที่ 2 บทที่ 3 และบทที่ 15 ของความตกลงฉบับนี้

บทที่ 15 บทบัญญัติสุดท้าย

ข้อ 58 การปฏิบัติตาม

ความตกลงฉบับนี้จะต้องได้รับการปฏิบัติตามโดยเป็นไปตามความตกลงพื้นฐาน และกฎหมายและข้อบังคับซึ่งมีผลบังคับใช้ในประเทศของภาคีแต่ละฝ่าย และภายในทรัพยากรเท่าที่มีอยู่ของภาคีแต่ละฝ่าย

ข้อ 59 หัวเรื่อง

หัวเรื่องของบทและข้อของความตกลงฉบับนี้ใส่เข้ามาเพื่อความสะดวกในการอ้างอิงเท่านั้น และจะไม่กระทบต่อการศึกษาของความตกลงฉบับนี้

ข้อ 60 การมีผลใช้บังคับ

ความตกลงฉบับนี้จะมีผลใช้บังคับในเวลาเดียวกับความตกลงพื้นฐานและจะคงมีผลใช้บังคับตราบเท่าที่ความตกลงพื้นฐานยังคงมีใช้ผลบังคับ เมื่อมีการร้องขอจากภาคี คู่ภาคีจะต้องปรึกษาหารือซึ่งกันและกันเกี่ยวกับว่าจะแก้ไขเพิ่มเติมความตกลงฉบับนี้หรือไม่

เพื่อเป็นพยานแก่การนี้ ผู้ลงนามทำนองนี้ซึ่งได้รับมอบอำนาจโดยถูกต้องจากรัฐบาลของตน ได้ลงนามในความตกลงฉบับนี้

ทำที่ กรุงโตเกียว เมื่อวันที่ 3 เมษายน 2550 เป็นคู่ฉบับภาษาอังกฤษ

สำหรับรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย

สำหรับรัฐบาลแห่งญี่ปุ่น